

تأثیر بهره‌وری علمی بر رشد صادرات مبتنی بر فناوری برتر

*Hamid Sepehrdoust¹, Mحسن تارقار², راضیه داوری کیش³

۱. دانشیار گروه اقتصاد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی دانشگاه بوعلی سینا، همدان

۲. دانشجوی دکتری اقتصاد، گرایش بخش عمومی، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

۳. دانشجوی دکتری اقتصاد گرایش بخش عمومی، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعلی سینا، همدان

(دریافت: ۱۳۹۸/۹/۲۹) پذیرش: (۱۳۹۸/۱۲/۲۷)

The Impact of Scientific Productivity on High Technology-Based Exports

*Hamid Sepehrdoust¹, Mohsen Tartar², Razieh Davarikish³

1. Associate Professor in Economics, Bu-Ali-Sina University, Hamedan, Iran

2. Ph.D Student in Economics, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran

3. Ph.D Student in Economics, Bu-Ali Sina University, Hamadan, Iran

(Received: 20/Dec/2019

Accepted: 17/March/2020)

Abstract:

Export is one of the determinants of business development and sustainable economic growth, which in the modern economy is strongly influenced by superior technology and economic complexity index. Since scientific productivity provides the conditions for the acquisition of superior technology, therefore, to the extent that export development can be tailored to the export-oriented characteristics of non-renewable sources in developing countries, the challenge is to what extent has the growth of scientific productivity been able to affect the export of high-tech in developing countries? The main purpose of this study is to investigate the impact of the scientific productivity index on high-tech exports of G15 developing countries during 2000-2018; using Panel Data Vector Autoregressive (PVAR) method. The results show that in a 10-yearly period, generating a shock in scientific productivity has a positive effect on high technology exports and over time the impact of increasing scientific productivity on high technology exports increases. Moreover, a positive shock in financial risk, initially leads to an ever-increasing export of high technology exports but the effects are not permanent and diminishes after about 4 years. The economic risk also has a positive effect on increasing high technology exports, while the impact of political risk is negligible on high technology exports in the long and short term. The results of variance decomposition also show that the variables with high technology export, economic risk and scientific productivity have the most impact on the high technology export respectively. Financial risk has little effect and political risk has the least impact on high-tech exports.

Keywords: Scientific Productivity, technology Based, Exports, Panel Data Vector Regression, G15 Countries.

JEL: A20, F12, F13, F02.

چکیده:

الصادرات از عوامل تعیین کننده توسعه تجارت و رشد پایدار اقتصادی است که در اقتصاد مدرن به شدت متأثر از فناوری برتر و ساخت این پیچیدگی اقتصادی است. از آنجایی که بهره‌وری علمی شرایط لازم برای کسب فناوری برتر را فراهم می‌آورد بنابراین جهت توسعه بخشی صادرات و متناسب با ویژگی تک مخصوصی بودن صادرات از منابع تجدیدنشدنی کشورهای در حال توسعه، چالش قابل طرح این است که تا چه اندازه رشد بهره‌وری علمی توانسته است بر مقوله صادرات با فناوری برتر کشورهای در حال توسعه مؤثر واقع شود؟ برای این منظور هدف از پژوهش، بررسی تأثیر شاخص بهره‌وری علمی بر صادرات با فناوری برتر کشورهای در حال توسعه (G15) طی سال‌های ۲۰۰۰-۲۰۱۸، با استفاده از روش خودگرسیون برداری پانل دیتا (PVAR) است. نتایج آزمون عکس العمل آنی نشان می‌دهد که طی یک دوره ۱۰ ساله، با بروز شوک مثبت از جانب متغیرهای بهره‌وری علمی، ریسک اقتصادی و ریسک مالی، صادرات با فناوری برتر افزایش می‌یابد، اما تأثیر مثبت ریسک سیاسی بر صادرات با فناوری برتر بسیار ناجیز است. نتایج حاصل از تجزیه واریانس نشان می‌دهد؛ به ترتیب متغیرهای صادرات با فناوری برتر، ریسک اقتصادی، بهره‌وری علمی، ریسک مالی و ریسک سیاسی، بیشترین تأثیر را بر صادرات با فناوری برتر دارند. نتایج پژوهش نشان می‌دهد، در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک در بهره‌وری علمی بر صادرات با فناوری برتر تأثیر مثبت می‌گذارد و به مرور زمان تأثیر بهره‌وری علمی بر صادرات با فناوری برتر به صورت فزاینده افزایش می‌یابد.

واژه‌های کلیدی: بهره‌وری علمی، صادرات با فناوری برتر، خودگرسیون برداری پانل دیتا (PVAR)، کشورهای G15.

طبقه‌بندی JEL: F02, F13, F12, A20.

*Corresponding Author: Hamid Sepehrdoust

*نوبنده مسئول: حمید سپهردoust

E-mail: hamidbasu1340@gmail.com

۱- مقدمه

توسعه (G15)^۸ با کشورهای توسعه‌یافته^۹ در سال ۲۰۱۷ می‌توان متذکر شد که مقادیر صادرات مبتنی بر فناوری برتر در کشورهای فوق به ترتیب برابر با ۶۴۹۲/۶۸۹ و ۲۱۲۸۰۲/۵ میلیارد دلار هست و به این ترتیب صادرات با فناوری برتر کشورهای توسعه‌یافته تقریباً ۳۳ برابر کشورهای در حال توسعه در سال ۲۰۱۷ است که نشان‌دهنده وضعیت نامناسب کشورهای در حال توسعه در صادرات با فناوری برتر و ممکن بودن به صادرات بیشتر کالاهای سنتی مبتنی بر منابع طبیعی و مواد اولیه است، به طوری که آمار نشان می‌دهد در سال ۲۰۱۷ فقط ۱۲/۱۱۵ درصد^{۱۰} از کل صادرات کشورهای در حال توسعه متعلق به صادرات کالاهای مبتنی بر فناوری برتر بوده است. به همین دلیل شناخت ویژگی‌های مرتبه با مقوله صادرات مبتنی بر فناوری برتر و عوامل مؤثر بر آن بیش از پیش برای کشورهای در حال توسعه دارای اهمیت بوده و ضرورت پیدا می‌کند (حسین زاده و اسپندار، ۱۳۹۷: ۱۴۲). در این رابطه، لازم است به یکی از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر صادرات با فناوری برتر یعنی بهرهوری علمی اشاره شود؛ که زمینه را برای کسب دانش و فناوری جدید در جهت تولید کالاهای و خدمات صادراتی با فناوری برتر فراهم می‌آورد. دلایل متعددی وجود دارد که نشان دهد، چرا بهرهوری علمی منجر به بهبود، تغییر و نوسازی محصولات شده و مزیت رقابتی را برای حضور در بازارهای خارجی نیز، مهیا می‌سازد، از جمله این دلایل می‌توان به این امر اشاره کرد که صنایعی با فناوری برتر نیازمند دانش و فناوری از قبیل بیوتکنولوژی، فناوری علوم حیاتی، اپتوکترونیک، کامپیوتر و مخابرات، الکترونیک، تولید یکپارچه کامپیوتری، طراحی مواد، هوافضا، فناوری نظامی و هسته‌ای است و بهرهوری علمی نیز با تمرکز بر شمار پژوهشگران، آزمایشگاه‌ها، دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها و منابع و مجلات علمی در این زمینه می‌تواند شرایط را برای دستیابی به این نوع دانش‌ها فراهم نماید و موجب به جریان افتادن دانش و فناوری در بخش صادرات و تولید محصولات با فناوری برتر گردد؛ بنابراین، در اقتصاد دانش محور، رشد و توسعه اقتصادی با فراهم نمودن بسترها لازم برای ارتقاء بهرهوری علمی و حضور در بازارهای صادراتی جهانی ایجاد می‌شود (نظری و همکاران، ۱۳۹۸: ۳۸).

امروزه منشاء اصلی رشد و توسعه بخش تجارت را در استفاده از فناوری و دانش جدید در تولید کالاهای صادراتی می‌دانند، فناوری‌هایی که بتواند شرایط را برای تقاضای مؤثر این گونه کالاهای و انگیزه سرمایه‌گذاران برای سرمایه‌گذاری در بخش صادرات فراهم آورد تا در نهایت منجر به رشد و شکوفایی سهم بخش صادرات در اقتصاد گردد (اسمیت و همکاران، ۱۳۹۶: ۵۱؛ هیو و ژنگ، ۲۰۱۹: ۸۸؛ وانگ و وانگ، ۲۰۱۴: ۲۸۲۴). دانش و فناوری از مهم‌ترین نیروی محرکه در جهت ارتقاء صادرات است که منجر به رشد و توسعه اقتصادی مستمر و باثبتات می‌شود. اگر چه ارزش صادرات می‌تواند معیاری برای سطح رشد و توسعه اقتصادی کشورها تلقی شود، اما امروزه، نه تنها ارزش صادرات، بلکه سطح فناوری به کار رفته در تولید کالاهای صادراتی نیز از اهمیت اساسی برای رتبه‌بندی کشورها از نظر توسعه‌یافته‌گی برخوردار است (فیاض و کور، ۲۰۱۹: ۳۱؛ ۲۰۱۹: ۷؛ ۱۹۸۵: ۷). در اقتصاد مبتنی بر دانش، چگونگی ارائه خدمات در صنایع سهم بسزایی در تولید اقتصادهای دانش محور دارند و در مقابل منجر به کاهش سهم صنایع با فناوری پایین و مبتنی بر منابع طبیعی و مواد اولیه در کشورهای در حال توسعه می‌شود. در حقیقت سهم صنایع با فناوری پایین و تبعات ناشی از آن در کشورهای در حال توسعه، توجه را به سمت دانش و فناوری جدید سوق می‌دهد تا شرایط را برای تولید صنایع و خدمات با فناوری برتر و در نهایت صادرات آنها فراهم نمایند زیرا فناوری و دانش برتر می‌تواند منشاء اصلی رشد پایدار صادرات باشد (اسمیت و همکاران، ۱۳۹۶: ۵۱ و شاه‌آبادی و ثمری، ۱۳۹۶: ۸۷). محصولات با فناوری بالا به محصولاتی اطلاق می‌شود که با استفاده از مدرن‌ترین دانش فنی ساخته می‌شوند و تمامی ابعاد اقتصادی بهویژه تولیدات صادراتی را با تشديد تقاضا برای استعدادها، منابع فیزیکی، انتقال فناوری و سرمایه‌گذاری در صنایع صادراتی رو به رو می‌سازند، لذا میزان صادرات محصولات با فناوری بالا شاخص مهمی برای سنجش شرایط اقتصادی است (لين، ۲۰۱۹: ۱۵۰؛ ژانگ و سیون، ۲۰۱۹: ۴۶۰ و هیو و ژنگ، ۲۰۱۹: ۸۸).

در مقایسه‌ای از صادرات فناوری برتر کشورهای در حال

8. The selected G15 countries are Algeria, Brazil, Chile, Colombia, Egypt, Indonesia, India, Iran, Kenya, Mexico, Malaysia, Nigeria, Peru, and Sri Lanka.

9. The selected G15 countries are China, Germany, Hong Kong SAR, Singapore, and the United States.

10. www.wdi.ir

1. Smith et al. (2019)

2. Hu & Zheng (2019)

3. Wang & Wang (2014)

4. Fayaz & Kaur (2019)

5. Poeter (1985)

6. Lin (2019)

7. Zhang & Sun (2019)

۳۱؛ ساندیو و کیوکانل^۵؛ ۲۰۱۴؛ و ایکسیونگ و قریشی^۶، ۲۰۱۳؛ ۲۹۱؛ ۰۱۳). عملکرد صادراتی کشورهای در حال توسعه را می‌توان به سه طبقه تقسیم‌بندی نمود. طبقه اول کشورهایی هستند که موفق عمل کرده، درآمد و کیفیت صادرات را افزایش داده‌اند و از بعد کیفی ترکیب صادراتی خود را از فناوری پایین، مهارت اندک و کاربری بالا به سمت فناوری بالا ارتقاء داده و به شدت مهارت محور هستند. طبقه دوم شامل کشورهایی هستند که به لحاظ درآمد صادراتی عملکرد مثبت داشته اما از نظر کیفیت صادرات پیشرفتی نکرده‌اند. طبقه سوم نیز به کشورهایی تعلق دارد که از هر دو نظر ناموفق بوده‌اند. از آنجایی که صادرات بخش مهمی از تجارت در اقتصاد را تشکیل می‌دهد، لازم به اشاره است که نظریه‌های تجارت بین‌الملل در خصوص نقش فناوری در ایجاد و تداوم مزیت نسبی در کشورهای در حال توسعه به دو دسته ظرفیت^۷ پایه و قابلیت پایه^۸ تقسیم می‌شود. عموم نظریه‌های سنتی تجارت ظرفیت پایه بوده، عامل اصلی ایجاد کننده مزیت را موجودی عوامل تولید کشورها دانسته و چنین فرض می‌کنند که فناوری نقش ناچیزی در ایجاد مزیت تجاری کشورهای در حال توسعه دارد. در این نگاه، کشورهای در حال توسعه دنباله‌رو فناورانه کشورهای توسعه‌یافته فرض می‌شوند که نوآوری‌های آنها را وارد کرده و به شکل انفعالی مورد استفاده قرار می‌دهند. در نظریه‌های ظرفیت پایه چنین فرض می‌شود که بازار جهانی فناوری کاملاً کارا عمل می‌کند و کشورهای در حال توسعه همواره می‌توانند فناوری مدنظر خود را یافته، انتخاب کرده، خریداری نموده و بدون هزینه اضافی آن را انتقال می‌دهند (مالکی، ۱۳۸۹: ۱۵۴). فرض عمدۀ در این نظریات بیان می‌دارد، بعد از انتقال فناوری، کشورها قادر خواهند بود بدون هیچ هزینه اضافی و به شکلی کارآمد فناوری وارداتی را به کار گیرند. البته ممکن است در کشورهای در حال توسعه، دانش چندانی در خصوص گزینه‌های متوجه فناورانه وجود نداشته و دستیابی به فناوری مورد نظر در بازار بین‌المللی، در صورت امکان، برای آنها امری دشوار و هزینه‌بر باشد. به همین دلیل، دو کشور در حال توسعه که به لحاظ موجودی مواد اولیه وضعیت یکسانی دارند، ممکن است در نتیجه اتخاذ سیاست‌های آموزشی و واردات فناوری خاص خود، ساختار

در حقیقت می‌توان متذکر شد، لازمه ورود به بازارهای جهانی صادرات، توسعه تولیدات داخلی با فناوری برتر از کمال بهره‌وری علمی است و توسعه تولیدات دانش‌محور، نیازمند توسعه بهره‌وری علمی است (روجاس و کوریا^۹، ۲۰۱۹؛ ۲۶۸ و پورتر^{۱۰}، ۲۰۰۳؛ ۳۵) زیرا تولیدات داخلی با فناوری برتر جایگاه ویژه‌ای در رشد و شکوفایی بخش صادرات دارند و از این طریق رشد اقتصادی مستمر و باثبات به همراه افزایش قدرت رقابت‌پذیری را برای کشورهای در حال توسعه فراهم می‌نمایند (اسمیت و همکاران، ۲۰۱۹؛ ۵۱؛ ۹۱؛ ۲۰۱۹؛ ۵۱؛ گیل و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۹؛ ۹۱؛ فیاض و کور، ۲۰۱۹؛ ۳۱). با توجه به مطالعه ذکر شده، مسئله پژوهش حاضر بر روی تأثیر یا عدم تأثیر متغیر بهره‌وری علمی بر وضعیت کشورهای در حال توسعه (G15) در ارتباط با صادرات با فناوری برتر تأکید دارد و هدف از تحقیق، بررسی تأثیر بهره‌وری علمی بر صادرات با فناوری برتر با استفاده از روش خودگرسیون برداری پانل دیتا (PVAR)^{۱۲} طی دوره زمانی ۲۰۰۰-۲۰۱۸ است؛ بنابراین هدف اصلی پژوهش، دستیابی به پاسخ این سؤال است که آیا شاخص بهره‌وری علمی و مؤلفه‌های آن می‌تواند اثر مثبت بر صادرات با فناوری برتر کشورهای مورد نظر داشته باشد؟ در ادامه ساختار مقاله بدین ترتیب است که در بخش دوم مبانی نظری بررسی و در بخش سوم پیشینه پژوهش ارائه می‌گردد. همچنین در بخش چهارم و پنجم به ترتیب به بیان ارائه مدل و معرفی متغیرها و تجزیه و تحلیل نتایج پرداخته و در بخش پایانی نیز نتیجه‌گیری و پیشنهادها ارائه می‌گردد.

۲- ادبیات موضوع

۲-۱- ادبیات نظری پژوهش

کشورهای در حال توسعه با رشد روزافزون و شتابان جهانی شدن، در صدد دستیابی به جایگاه جایگاهی توجه خود را اقتصادی هستند و برای کسب چنین جایگاهی توجه خود را معطوف به روش‌های تولیدی پیشرفته با فناوری بالا در بخش صادرات نمودند و بر این باور بودند که برای تحقق رشد و شکوفایی باید شرایط را برای کسب دانش جدید و در نهایت صادرات با فناوری برتر فراهم نمایند (اسمیت و همکاران، ۲۰۱۹؛ ۵۱؛ گیل و همکاران، ۲۰۱۹؛ ۹۱؛ فیاض و کور، ۲۰۱۹؛ ۹۱).

5. Sandu & Ciocanel (2014)

6. Xiong & Qureshi (2013)

7. Structuralist Economists

8. Capacity Base Approach

1. Rojas & Correa (2019)

2. Porter (2003)

3. Gil et al. (2019)

4. Panel VAR

از فناوری در تولید و صادرات مخصوصات شده این فناوری شامل فناوری ساده، فناوری متوسط و فناوری برتر ارائه می‌شود، فناوری برتر از جایگاه ویژه‌ای در توسعه بخش تجارت برخوردار است و باعث افزایش ارزش افزوده و ارتقاء بهره‌وری کشورها می‌شود. در تعریف دیگری که از طبقه‌بندی کشورها بر مبنای صادرات با فناوری برتر شده است، تأکید بر روی وجود صنایع و شرکت‌های با فناوری برتر در کشورها قرار دارد که درگیر طراحی، توسعه و معرفی محصولات جدید یا فرایندهای خلاقیت تولید یا هر دو مورد از طریق کاربرد سامان‌مند دانش فنی و علمی در بخش تجارت و صادرات هستند. کشورهای توسعه‌یافته شدت تحقیق و توسعه را در صنایع مختلف مبیناً قرار داده و اگر این نسبت بالای^۴ درصد باشد جزء صنایع با فناوری پیشرفته محسوب می‌شوند. همچنین در تعریفی دیگر از دفتر ارزیابی فناوری کنگره امریکا^۵ می‌توان بیان داشت، شرکت‌های با فناوری برتر آنهایی هستند که جدیدترین فنون و دانش را به کار برده و از نظر منابع قابل سنجش، سهم قابل توجهی از سرمایه خود را به تحقیق و توسعه، استخدام دانشمندان، مهندسین و کارکنان فنی اختصاص داده‌اند. اداره سرشماری شاخص‌های اقتصادی ایالات متحده امریکا^۶ نیز در طبقه‌بندی دیگر از صنایع، محصولات نهایی را مبیناً قرار داده و صنایعی را به عنوان فناوری برتر در نظر گرفته که در محصولات‌شان، حداقل یکی از ده فناوری: بیوتکنولوژی، فناوری علوم حیاتی، اپتوالکترونیک، کامپیوتر و مخابرات، الکترونیک، تولید یکپارچه کامپیوتری، طراحی مواد، هوافضا، فناوری نظامی و هسته‌ای استفاده شده است (روجاس و کوریا، ۲۰۱۹: ۲۶۸؛ و مهرگان و همکاران، ۱۳۹۰: ۷۰). دستیابی به فناوری‌های ذکر شده منجر به افزایش صادرات با فناوری برتر می‌شود که در این میان بهره‌وری علمی با فراهم نمودن بسترها مناسب برای کسب فناوری و دانش‌های جدید می‌تواند در ارتقاء صادرات با فناوری برتر تعیین کننده باشد (بورناکیس و تسوکیس، ۲۰۱۶: ۳۸ و نگوین و فام، ۲۰۱۱: ۱۰۹)، زیرا بهره‌وری علمی با تمرکز بر دانش‌هایی از قبیل شیمی، روانپژوهی (روانشناسی)، علوم اعصاب و رفتار، پژوهشی بالینی، مهندسی، داروشناسی، علوم مواد، ریاضیات، بیولوژی مولکولی و ژنتیک، فیزیک،

مزیت متفاوتی را تجربه نمایند و ساختارهای متفاوت صادراتی به لحاظ سطح فناوری، برایند متفاوتی در رشد صادرات با فناوری پیشرفته در کشورهای در حال توسعه و توسعه‌یافته طی دو دهه اخیر داشته باشند. صنایع با فناوری برتر اثر سریز بیشتری در قالب ایجاد مهارت و دانش عمومی قابل استفاده در دیگر صنایع را داشته و به هنگام تکانه‌های جهانی مانند بحران مالی اخیر آسیب‌پذیری کمتری نسبت به سایر صنایع دارد. زمانی که سطوح فناوری یک صنعت پایین بوده و سرمایه‌گذاری لازم برای تولید، واردات و آموزش فناوری تولید آن پایین باشد، به این معنی است که هزینه ورود به بازار آن صنعت پایین است و لذا یک تکانه کوچک باعث می‌شود که رقبای جدی از طریق کاهاش هزینه دستمزد نیروی کار به بازار وارد شوند (لال، ۲۰۰۰: ۳۴۰؛ شیرمحمدی، ۱۳۹۱: ۴۰). شومپتر^۷ (۱۹۴۹: ۸۴) در مورد پیشی گرفتن اهمیت رقابت از طریق ارائه فناوری به جای به کارگیری رقابت قیمتی تأکید دارد که اقتصاددانان مرحله رقابت قیمتی را پشت سر گذاشته و تلاش برای فروش از طریق کیفیت را به تئوری اقتصادی اضافه نمودند. به طوری که برخلاف تأکید عمومی در گذشته بر رقابت قیمتی، دیگر متغیر قیمت از نقش اصلی خودش در فروش کنار رفته و بروز رقابت از طریق کیفیت در حوزه تئوری‌ها بیشتر مورد پذیرش قرار گرفت. در دنیای امروز که با سرعت زیاد به سمت جهانی شدن پیش می‌رود، فناوری به عنوان حداقل نیاز لازم برای کشورها برای فناوری برتر باشند تلقی می‌شود و لازم است تا کشورها دارای فناوری برتر باشند تا اینکه بتوانند در سطح جهان به طور مؤثر رقابت کنند. فناوری برتر مزیت نسبی ایجاد می‌کند و می‌تواند موقعیت صادراتی یک کشور را به وسیله ایجاد زمینه برای تولید محصول جدید، با فناوری برتر و کاهاش هزینه تولیدات موجود ارتقاء دهد (دهقان‌پور، ۱۳۸۸: ۱۲).

الصادرات با فناوری برتر به عنوان یکی از مهم‌ترین عوامل رشد اقتصادی مستمر و باثبات کشورها مطرح است که در این میان فناوری برتر در رشد کشورها بسیار تعیین کننده است و قدرت رقابت‌پذیری کشورها را در عرصه تجارت جهانی افزایش می‌دهد (سولارین وین، ۲۰۱۶: ۸۵۷؛ حاتمی جی و همکاران، ۱۳۹۲: ۴۳۰؛ و گروبا و کاثو، ۲۰۱۵: ۳۴۷). در تقسیم‌بندی که

-
6. Congressional Office of Technology Assessment (OTA)
  7. U.S. Census Bureau Economic Indicators
  8. Bournakis & Tsoukis (2016)
  9. Nguyen & Pham (2011)

1. Lall (2000)
2. Shumpeter (1949)
3. Solarin & Yen (2016)
4. Hatemi-J et al. (2016)
5. Groba & Cao (2015)

فناوری برتر لازم است را با توجه به بهره‌وری علمی کسب می‌نماید. لذا برای دستیابی به صادرات با فناوری برتر نیاز به بررسی عوامل مؤثر بر کسب دانش و فناوری بهویژه بهره‌وری علمی است. ساختار نامناسب صادراتی کشورهای در حال توسعه از قبیل تکمیل‌محصولی بودن صادرات، صادرات منابع تجدیدنشدنی و کم بودن سهم صادرات فناوری برتر آنها در جهان مسئله‌ای است که این کشورها را تهدید می‌نماید که در این میان فناوری برتر و راههای دستیابی به آن از قبیل بهره‌وری علمی می‌تواند راهگشایی برای حل مسئله کشورهای در حال توسعه باشد، زیرا بهره‌وری علمی با افزایش شمار پژوهشگران، آزمایشگاهها، دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها و منابع و مجلات علمی منجر به کسب هر چه بیشتر دانش و فناوری برای تولید کالاهای صادراتی با فناوری برتر می‌شود (روجاس و کوریا، ۲۰۱۹؛ ۲۰۸۸؛ و هیو و ژنگ، ۲۰۱۹).

مدل مفهومی پژوهش در نمودار ۱ قابل مشاهده است که در آن چارچوب نظری استخراج شده بیانگر چگونگی افزایش صادرات با فناوری برتر و وابستگی آن به بهره‌وری علمی است. شاخص بهره‌وری علمی همان شاخص اچ-ایندکس در نظر گرفته شده و نشان‌دهنده میزان ارجاع به مقالات علمی و تعداد مقالات پژوهشگران و دانشمندان علمی است و هر چه عدد آن بزرگ‌تر باشد یعنی ارجاعات جهانی به این مقالات بیشتر است. بنابراین برای افزایش صادرات با فناوری برتر باید شاخص اچ-ایندکس ارتقاء یابد و این ارتقا با توجه ویژه به مؤلفه‌های بهره‌وری علمی صورت می‌پذیرد. از مؤلفه‌های بهره‌وری علمی می‌توان به بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی، علوم رایانه، علوم مواد، مهندسی، پزشکی، ریاضیات و فیزیک و علوم فضا اشاره نمود که جزئی از فناوری‌های برتر دنیا هستند و شرایط را برای کسب دانش و در نهایت ارتقاء صادرات با فناوری برتر فراهم می‌نمایند. ریسک سیاسی، ریسک مالی و ریسک اقتصادی نیز از دیگر عواملی هستند که بر صادرات با فناوری برتر کشورهای در حال توسعه مؤثر است. به طوری که کاهش ریسک مالی می‌تواند شرایطی را فراهم کند که احتمال اختلال جدی در فرایند واسطه‌گری مالی را از بین ببرد. ریسک پایین اقتصادی منجر به اعمال قوانین و مقررات شفاف، باثبات و سیاست‌گذاری مناسب دولت می‌شود. ریسک پایین سیاسی نیز سبب ثبات دولت، اطمینان و عدم فساد، عدم خشونت سیاسی شدید و فقدان جنگ داخلی می‌گردد. بدین ترتیب کاهش انواع ریسک‌های سیاسی، مالی و اقتصادی موجب تقویت سرمایه‌گذاری در بخش صادرات و ارتقاء صادرات با فناوری

محیط‌زیست (بوم‌شناسی)، زمین‌شناسی، علوم رایانه، علوم گیاهان و جانوران، ایمونولوژی، علوم فضاء، میکروبیولوژی، علوم کشاورزی، بیولوژی و بیوشیمی بین‌رشته‌ای، شرایط را برای کسب دانش و فناوری برتر و در نهایت ارتقاء صادرات با فناوری برتر فراهم می‌نماید. بهره‌وری علمی به عنوان سطح انتشار علمی تعریف می‌شود که به کمک شاخص‌های مختلفی مورد سنجش قرار می‌گیرد. تعداد آثار علمی بهویژه مقالات منتشر شده در مجلات از نخستین شاخص بهره‌وری علمی است که مبنای تولید دانش و فناوری هست. این شاخص مطلقًا بیانگر بهره‌وری علمی نیست زیرا میزان انتشار آثار علمی از پژوهشگری به پژوهشگر دیگر بسته به عوامل فردی، اجتماعی، سازمانی و تخصصی متفاوت است. یکی دیگر از شاخص‌هایی که در سنجش بهره‌وری علمی به کار می‌رود، شمار پژوهشگران هر حوزه است (کیومار و همکاران،^۱ ۲۰۱۶؛ ۲۰۸۰: ۱۰۸۰ و لی و بزمی،^۲ ۲۰۰۵: ۶۷۵) در هر کشور، متناسب با نوع نیازهای علمی، رشته‌های مختلف از درجات توسعه یافته‌گی متفاوتی برخوردارند، به نحوی که شمار دانشگاه‌ها، مرکز پژوهشی و گروه‌های آموزشی از رشته‌ای به رشته دیگر بسیار متفاوت است و منجر به تربیت و جذب شمار متفاوتی از پژوهشگران می‌گردد (ستوده، ۱۳۸۹: ۲۶). تفاوت در شمار پژوهشگران در کنار تفاوت در الگوهای انتشاراتی هر رشته می‌تواند بر شمار تولیدات علمی آن تأثیر بگذارد و به تفاوت در سرانه تولید علم از رشته‌ای به رشته دیگر بیانجامد. شاخص سرانه انتشار که نسبت بین شمار انتشارات علمی را به شمار پژوهشگران می‌سنجد و به عنوان شاخص دیگری از بهره‌وری علمی لحاظ می‌شود که به ارزیابی و مقایسه جمعی؛ بین دانشگاه‌ها، گروه‌های پژوهشی و رشته‌های مختلف می‌پردازد (جاوید و لیو،^۳ ۲۰۱۸؛ ۳۹۶: ۲۰۱۸، توتکوشیان و همکاران،^۴ ۲۰۰۳: ۱۲۳ و ستوده و یقطین، ۱۳۹۳: ۶۶). همچنین از بهره‌وری علمی به عنوان استناد بر مقاله‌ای که در بسیاری آثار، از آن به عنوان «ضریب تأثیر» یا «ضریب اثرگذاری» پژوهشگر یاد می‌شود. گاهی نیز به عنوان «اثر استنادی» نامیده می‌شود (زانگ و سیون، ۲۰۱۹؛ ۴۶۰: ۲۰۱۹)؛ بنابراین می‌توان بیان داشت که بهره‌وری علمی زمینه را برای کسب ده فناوری صادرات با فناوری برتر فراهم می‌نمایند و داشتی که برای صادرات با

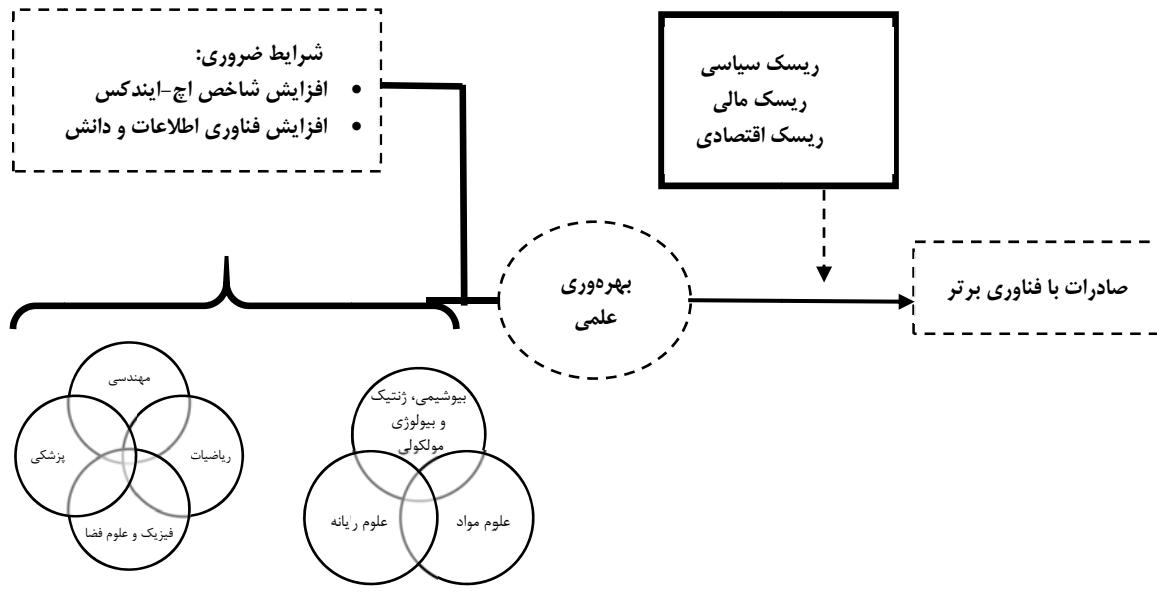
1. Kumar et al. (2016)

2. Lee & Bozeman (2005)

3. Javed & Liu (2018)

4. Toutkoushian et al. (2003)

برتر می‌گردد.

مأخذ: روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، بایراکتوان و همکاران (۲۰۱۸)، اکن و آوارا (۲۰۱۵)، گوربا و کائو (۲۰۱۸)، کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸).

معادلات همزمان می‌پردازد. یافته‌های حاصل از برآورد معادله عمومی صادرات مخصوصات با فناوری بالا در هر دو گروه از کشورهای مورد مطالعه بیان می‌دارد تأثیر مهاجرت نخبگان بر صادرات مخصوصات با فناوری بالا منفی و معنادار است. همچنین متغیرهای کارآفرینی، شاخص قدرت رقابت‌پذیری و شاخص پیچیدگی اقتصادی در معادله عمومی صادرات مخصوصات مبتنی بر فناوری برتر دارای ضریب مثبت و معنادار است. شایان ذکر است، اثر غیرمستقیم مهاجرت نخبگان بر صادرات با فناوری بالا در هر دو گروه از کشورهای موردنبررسی منفی و معنی دار است (فرخمنش، ۱۳۹۷: ۱).

شیرمحمدی، با بهره‌گیری از روش پانل دیتا اثر هزینه‌های تحقیق و توسعه بر تجارت کشورهای منتخب OECD و کشورهای آسیایی را مورد سنجش قرار می‌دهد. نتایج این پژوهش اثر هزینه‌های تحقیق و توسعه بر صادرات کشورهای عضو OECD را مثبت و معنادار ارزیابی می‌نماید و عدم رابطه معنادار بین افزایش هزینه‌های تحقیق و توسعه بر صادرات کل کشورهای منتخب آسیایی مشاهده می‌شود. در حالی که هزینه‌های تحقیق و توسعه بر صادرات صنایع با فناوری برتر در این کشورها دارای اثر مثبت و معناداری است (شیرمحمدی، ۱۳۹۱: ۱).

مهرگان و همکاران صادرات با فناوری برتر را در کشورهای توسعه‌یافته و در حال توسعه برای دوره زمانی

۲-۲- ادبیات تجربی پژوهش

پیرامون موضوع صادرات با فناوری برتر مطالعات بسیاری انجام شده است. در بین مطالعات داخلی، شاه آبادی و ثمری به بررسی تأثیر نوآوری بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر کشورهای منتخب در حال توسعه و توسعه یافته طی دوره زمانی ۲۰۰۷-۲۰۱۳ با استفاده از رهیافت داده‌های تابلویی و با روش تخمینی معادلات همزمان پرداختند، نتایج پژوهش نشان می‌دهد، در کشورهای در حال توسعه، ضریب شاخص جهانی نوآوری و انباشت جریان ورودی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و تولید ناخالص داخلی بر صادرات با فناوری برتر، مثبت و معنادار است و ضریب شاخص حکمرانی نیز بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر مثبت و بی‌معنا برآورد می‌شود. در کشورهای توسعه‌یافته نیز، ضرایب متغیرهای شاخص جهانی نوآوری، انباشت جریان ورودی سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی، تولید ناخالص داخلی و شاخص حکمرانی بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر، مثبت و معنادار است (شاه آبادی و ثمری، ۱۳۹۶: ۸۵).

فرخمنش، به بررسی تأثیر مهاجرت نخبگان بر صادرات مخصوصات با فناوری برتر طی دوره ۲۰۰۵-۲۰۱۵ در کشورهای منتخب منطقه‌ما (MENA) و اقتصادهای نوظهور عضو G20 با رهیافت پانل دیتا و با روش تخمینی

بر صادرات صنایع تولیدی فناوری پیشرفته و متوسط کشورهایی با سطوح مختلف توسعه اقتصادی طی دوره ۱۹۹۶-۲۰۱۲ پرداختند. نتایج حاصل از مدل تصحیح خطای بردار پانل (VECM) نشان می‌دهد، علیت کوتاه‌مدت از سرمایه ثابت ناچالص (GFC) و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی به صادرات صنایع تولیدی فناوری پیشرفته وجود دارد (بایراکتوتان و همکاران، ۲۰۱۸: ۴۳).

کاباکلارلی و همکاران^۳، به بررسی تأثیر رشد اقتصادی بر صادرات صنایع تولیدی فناوری پیشرفته کشورهای منتخب OECD طی دوره ۱۹۸۹-۲۰۱۵ پرداختند و نتایج تجربی تخمین نشان‌دهنده وجود رابطه بلندمدت بین صادرات فناوری پیشرفته و رشد اقتصادی در کشورهای منتخب OECD است. نتایج همچنین بیانگر این واقعیت هستند که بهبود در برنامه‌های ثبت اختراع و سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی نقش تعیین کننده‌ای در به روزرسانی صادرات پیشرفته کشورهای عضو OECD دارد (کاباکلارلی و همکاران، ۲۰۱۸: ۴۷).

باسی‌اکن و فلیکس آوارا^۴، به بررسی تأثیر کیفیت نهادها بر تنوع صادرات کشور نیجریه طی دوره ۱۹۹۶-۲۰۱۶ پرداخته و با استفاده از مدل تصحیح خطای نشان دادند که علی‌رغم سهم قابل توجه صادرات، کشور مزبور توانسته است با تقویت چهار شاخص اثربخشی دولت، حاکمیت قانون، ثبات سیاسی و کنترل فساد، تولید ناچالص داخلی خود را تا حد فراوانی متنوع سازد (باسی‌اکن و فلیکس آوارا، ۲۰۱۸: ۵۷).

بورنکیس و تسوکیس^۵، به بررسی تأثیر اندازه دولت و هزینه‌های انجام‌شده در جهت ارتقاء کیفیت نهادها بر تنوع صادرات ۱۸ کشور منتخب طی دوره ۱۹۸۰-۲۰۰۵ پرداخته و نتایج نشان داد، اندازه دولت تأثیری معنادار و مثبت غیرخطی بر عملکرد صادرات دارد (بورنکیس و تسوکیس، ۲۰۱۶: ۳۷).

گروبا و کائو^۶، به بررسی تأثیر نوآوری، سیاست، بازارها، اقتصاد محیطی و منابع بر صادرات با فناوری برتر ۴۳ کشور توسعه یافته و در حال توسعه طی دوره ۱۹۹۶-۲۰۰۸ پرداختند و نتایج مطالعه نشان داد هزینه‌های تجارت تأثیر منفی بر صادرات مورد نظر دارد (گروبا و کائو، ۲۰۱۵: ۲۴۳).

اورا و همکاران^۷، به بررسی تأثیر نوآوری و میزان ارتباط با بازارهای جهانی بر عملکرد صادرات کشور بزریل در سال

۱۹۹۰-۲۰۰۵ مورد بررسی قرار دادند. آن‌ها از روش GLS در پانل دیتا استفاده و با شناسایی متغیرهای قیمتی و غیر قیمتی، عوامل مؤثر بر صادرات با فناوری برتر را شناسایی کردند. نتایج این مطالعه نشان داد، متغیرهای FDI، R & D، نرخ ارز مؤثر واقعی، درجه باز بودن اقتصاد و تجارت ناشی از تجارت بر صادرات با فناوری برتر کشورهای مورد بررسی تأثیر مثبت و معنی‌داری دارد (مهرگان و همکاران، ۱۳۹۰: ۶۹).

در بین مطالعات خارجی، ژانگ و سیون به بررسی مقایسه‌ای وضعیت صادرات با فناوری برتر کشورهای چین و امریکا طی دوره ۲۰۰۰-۲۰۱۶ پرداختند. پس از ارائه تحقیقات تجربی در مورد عوامل صادراتی محصولات پیشرفته در استان جیانگسو، نتایج پژوهش نشان می‌دهد، جنگ تجاری چین و امریکا عمده‌ای بر صادرات محصولات پیشرفته از نظر سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و نوآوری فناوری تأثیر خواهد گذاشت و بهمنظور کاهش تأثیرات جنگ تجاری چین و ایالات متحده، لازم است استان جیانگسو به تقویت اقتصاد خود از طریق رشد فعالیت‌های سرمایه‌گذاری خارجی در نوآوری پردازد (ژانگ و سیون، ۲۰۱۹: ۸۵).

روجاس و کوریا به بررسی تأثیر پیچیدگی اقتصادی بر بهره‌وری علمی ۹۱ کشو منتخب طی دوره ۲۰۰۳-۲۰۱۴ پرداختند و نتایج مطالعه نشان داد، بهره‌وری علمی در علوم پایه و مهندسی تأثیر مثبتی بر پیچیدگی اقتصادی کشورها دارد (روجاس و کوریا، ۲۰۱۹: ۳۶۷).

فیاض و کوار با استفاده از روش‌های تلفیقی و علیت گرنجری به بررسی عوامل مؤثر بر صادرات با فناوری پیشرفته در کشور هند طی دوره ۱۹۸۰-۲۰۱۶ پرداختند و نتایج مطالعه نشان داد متغیرهای تقاضای جهانی، FDI و تحقیق و توسعه در تعیین صادرات با تکنولوژی پیشرفته تأثیرگذار و با اهمیت است. بنابراین نیاز به ایجاد محیطی مناسب برای سرمایه‌گذاری در فعالیتهای فناوری پیشرفته دیده می‌شود و هزینه‌های تحقیق و توسعه باید در زمینه گسترش نوآوری‌های فنی افزایش یابد. همچنین نتایج بیانگر وجود رابطه تعادلی بلندمدت صادرات با تکنولوژی پیشرفته هند است. علاوه بر این، آزمون علیت گرنجر جهت‌گیری علیت را از فعالیت‌های فناوری، تحقیق و توسعه و تقاضای جهانی به صادرات با فناوری پیشرفته نشان می‌دهد (فیاض و کوار، ۲۰۱۹: ۲۹).

بایراکتوتان و همکاران^۸، به بررسی تأثیر تحقیق و توسعه

2. Kabaklarli et al. (2018)

3. Bassey Okon & Felix Awara (2018)

4. Bournakis & Tsoukis (2016)

5. Groba & Cao (2015)

6. Oura et al. (2015)

1. Bayraktutan et al. (2018)

نگرفته است؛ بنابراین هدف از انجام پژوهش حاضر، بررسی تأثیر متغیر بهره‌وری علمی بر رشد صادرات با فناوری برتر کشورهای در حال توسعه (G15) است (فینسترا و کی، ۲۰۰۸: ۵۰۰).

در این پژوهش با الهام از مطالعات روجاس و کوریا سعی شد تا حوزه‌های علمی طبقه‌بندی شده توسط شاخص‌های اداره سرشماری اقتصادی ایالات متحده آمریکا که به نظر تأثیرگذار بر صادرات با فناوری برتر هستند مورد تأکید قرار گیرند (روجاس و کوریا، ۲۰۱۹: ۲۶۷).

۳- روش شناسی پژوهش

در چارچوب مبانی نظری استخراج شده و با الهام از مطالعات تجربی روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، اسمیت و همکاران (۲۰۱۹)، لین (۲۰۱۹)، ژانگ و سیون (۲۰۱۹)، ھیو و ژنگ (۲۰۱۹) بایراکتوان و همکاران (۲۰۱۸)، کاباکلارلی و همکاران (۲۰۱۸)، باسی‌اکن و فلیکس آوارا (۲۰۱۸)، بورناکیس و تسوکیس (۲۰۱۶) و گروبا و کائو (۲۰۱۵)، رابطه ۱، برای تخمین مدل صادرات با فناوری برتر کشورهای در حال توسعه (G15) معرفی می‌گردد:

(۱)

$$\text{HEX} = F(\text{SP}, \text{ER}, \text{FR}, \text{PR})$$

که در آن؛ شاخص صادرات با فناوری برتر (HEX)^۵ به عنوان متغیر وابسته در این پژوهش منظور شده که تابعی از بهره‌وری علمی (SP)^۶، ریسک اقتصادی (ER)^۷، ریسک مالی (FR)^۸ و ریسک سیاسی (PR)^۹ است و رابطه ۲، به عنوان مدل صادرات با فناوری برتر برآورد می‌گردد^{۱۰}:

لازم به ذکر است که مدل پژوهش با استفاده از روش خودرگرسیون برداری پانل دیتا (PVAR) در هشت حالت از شاخص‌های بهره‌وری علمی؛ بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی (BGM)^{۱۱}، علوم رایانه (CS)^{۱۲}، علوم مواد (MS)^{۱۳}، مهندسی (EN)^{۱۴}، پزشکی (ME)^{۱۵}، ریاضیات (M)^{۱۶} و فیزیک

5. High Technology Exports

6. Scientific Productivity

7. Economic Risk

8. Financial Risk

9. Political Risk

10. شایان ذکر است، برای همگن کردن داده‌ها از شکل لگاریتمی آنها استفاده شده است.

11. Biochemistry, Genetics & Molecular Biology

12. Computer Science

13. Materials Science

14. Engineering

۲۰۱۳ به روش معادلات ساختاری حداقل مربعات پرداخته و نتایج پژوهش حاکی از آن است که اثر ایجاد ظرفیت‌های نوآور در کسب‌وکارهای کوچک و متوسط بر عملکرد صادراتی، مثبت و معنادار است، گرچه اثر سایر متغیرها از جمله میزان ارتباط با بازارهای جهانی، شدیدتر از آن است (اورا و همکاران، ۲۰۱۵: ۱).

ساندیو و کیوکانل^{۱۱}، به بررسی تأثیر نوآوری و تحقیق و توسعه بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر کشورهای عضو اتحادیه اروپا در سال ۲۰۱۲ پرداختند. نتایج مطالعه نشان داد، بهمود استراتژی رشد نوآوری به سطوح بالاتر رقابت‌پذیری در تولیدات مبتنی بر فناوری برتر منجر می‌گردد (ساندیو و کیوکانل، ۲۰۱۴: ۸۰).

تبدالی^{۱۲}، به بررسی تأثیر عوامل مؤثر بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر کشورهای منتخب جهان طی دوره ۱۹۹۶-۲۰۰۸ پرداخت. نتایج حاصل از پژوهش بیان می‌دارد، سرمایه انسانی، جریان سرمایه‌گذاری مستقیم خارجی و درجه باز بودن اقتصاد، از عوامل بسیار مؤثر بر سطح عملکرد صنایع با فناوری برتر هر کشور است. نتایج همچنین نشان داد؛ تشكیل سرمایه، پس اندازها و ثبات اقتصاد کلان فاقد تأثیر معنادار بر صادرات با فناوری برتر است (تبدالی، ۲۰۱۱: ۳۴۳).

وغیاتزاوغلو^{۱۳}، به بررسی تأثیر عوامل مؤثر بر صادرات محصولات فناوری اطلاعات و ارتباطات ۲۹ کشور منتخب طی دوره ۲۰۰۰-۲۰۰۶ می‌پردازد. نتایج این مطالعه نشان داد که هزینه‌های تحقیق و توسعه و سرمایه انسانی اثر مثبت و معنی‌داری بر صادرات محصولات فناوری اطلاعات و ارتباطات کشورهای مورد مطالعه دارند (وغیاتزاوغلو، ۲۰۰۹: ۱).

فینسترا و کی^{۱۴}، به بررسی تأثیر بهره‌وری درون کشوری و OECD طی دوره ۱۹۸۰-۲۰۰۰ پرداخته و نتایج مدل برآورده نشان داد که در بین کشورهای OECD، تغییرات بهره‌وری درون کشوری معادل ۳۱ درصد هست و تنها درصد بسیار اندکی از تغییرات بهره‌وری بین کشوری هست. با مروری بر مطالعات تجربی انجام شده درباره عوامل مؤثر بر صادرات با فناوری برتر ملاحظه می‌گردد که تأثیر متغیر بهره‌وری علمی و اجزاء آن به عنوان متغیر کلیدی در صادرات با فناوری برتر کمتر مورد تأکید قرار گرفته یا مطالعات جامعی در آن خصوص صورت

1. Sandu & Ciocan (2014)

2. Tebaldi (2011)

3. Vogiatzoglou (2009)

4. Feenstra & Kee (2008)

علمی در سراسر جهان شاخص اج-ایندکس^۵، میزان ارجاع به مقالات علمی و تعداد مقالات آنان را نشان می‌دهد و هرچه عدد آن بزرگ‌تر باشد یعنی ارجاعات جهانی به این مقالات بیشتر است. اج-ایندکس یک شاخص عددی است و بهره‌وری و تأثیرگذاری علمی دانشمندان را به صورت کمی نمایش می‌دهد که با در نظر گرفتن تعداد مقالات پراستاد افراد و تعداد دفعات استناد شدن آن مقالات توسط دیگران محاسبه شده و از آن می‌توان برای تأثیرگذاری علمی گروهی از دانشمندان و بررسی میزان علم نافع آنان بهره برداشت. این شاخص برای محاسبه تأثیرگذاری علمی دانشگاه‌ها و دانشمندان در سراسر جهان و رتبه‌بندی‌های علمی نیز استفاده می‌شود. همچنین به کمک این شاخص می‌توان، دانشمندان و محققان تأثیرگذار را از افرادی که صرفاً تعداد زیادی مقاله منتشر کردند، تمایز کرد و برای مقایسه محققانی که در یک حوزه کاری یکسان فعالیت می‌کنند، کاربرد دارد چراکه این شاخص تأثیر زیادی در پیشگویی افرادی دارد که بعداً جوازی از جمله نوبل دریافت کرده‌اند. در این پژوهش از تعداد مقاله‌های علمی کشور که دارای بالاترین ارجاعات هستند، به عنوان شاخص بهره‌وری علمی استفاده شد و داده‌های مربوطه به همراه رتبه کشور^۶ نیز از پایگاه آماری مجله شیماگو^۷ استخراج شده است. نتایج مطالعات روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، بورناکیس و تسوکیس (۲۰۱۶)، گروبا و کائو (۲۰۱۵) و غیاتزاو‌غلو (۲۰۰۹)، فینسترا و لویی کی (۲۰۰۸) بیانگر تأثیرگذاری مثبت متغیر بهره‌وری علمی و اجزاء آن بر صادرات با فناوری برتر است.

کیفیت نهادها (QI):^۸ بهبود کیفیت نهادها سبب ساختارمندشدن انگیزه‌های نهفته پس انداز کنندگان می‌گردد و به نظر می‌رسد که بهبود کیفیت نهادها منجر به ایجاد بسترهای مناسب برای کسب دانش و فناوری در بخش صادرات از طریق کاهش ریسک سرمایه‌گذاری و بهبود فضای کسب‌وکار شود. برای این منظور در پژوهش حاضر از شاخص ریسک سرمایه‌گذاری استفاده شد.

ریسک سرمایه‌گذاری (IR):^۹ ریسک، احتمال انحراف بازده حقیقی سرمایه‌گذاری از بازده مورد انتظار است و سرمایه‌گذار در بخش صادرات با فناوری برتر زمانی با ریسک روبه‌رو می‌شود که نسبت به بازده مورد انتظار در زمان آینده

و علوم فضا (P&A)^{۱۰}) با سایر متغیرهای تعیین کننده در رابطه ۲ برآورد می‌گردد. از آنجاکه دانش و علوم مربوط به حوزه‌های بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی، علوم رایانه، مهندسی شیمی، علوم مواد، ریاضیات، پزشکی، مهندسی و فیزیک و علوم فضا از بهترین عوامل تعیین کننده بر صادرات با فناوری برتر بوده‌اند (روجاس و کوریا، ۲۰۱۹)، پژوهش حاضر حوزه‌هایی علمی را انتخاب نموده که صادرات با فناوری برتر کشورها را توضیح دهد.

(۲)

$$\begin{aligned} \text{Log}(HEX)_{it,z} = & \beta_{10} + \sum_{j=1}^p \beta_{ecitl,j} \\ & * \text{Log}(SP)_{t-j,z} + \sum_{j=1}^p \beta_{ecimi,j} \\ & * \text{Log}(FR)_{t-j,z} + \sum_{j=1}^p \beta_{ecifdi,j} \\ & * \text{Log}(PR)_{t-j,z} \\ & + \sum_{j=1}^p \beta_{ecigfcf,j} \\ & * \text{Log}(ER)_{t-j,z} + \varepsilon_t \end{aligned}$$

در ادامه لازم است به توصیف مختصری درباره متغیرهای مورد استفاده در مدل اشاره شود:

صادرات با فناوری برتر (HEX): اطلاعات، فناوری و دانش از مهم‌ترین عوامل هدایت‌کننده جوامع به دوره توسعه‌یافته‌است و فناوری‌های جدید به طور مداوم زمینه را برای تقاضاهای جدید فراهم می‌کند که در جای خود محرك سرمایه‌گذاری و تضمین کننده رشد صادرات با فناوری برتر است. در این رابطه مطالعات روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، بایراکوتان و همکاران (۲۰۱۸)، کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸)، باسی‌اکن و فلیکس‌آوارا (۲۰۱۸)، بورناکیس و تسوکیس (۲۰۱۶) و گروبا و کائو (۲۰۱۵) به اهمیت دانش و فناوری بر صادرات پرداخته و متناسب با اهمیت صادرات با فناوری برتر بر رشد اقتصادی مستمر و باثبات به بررسی عوامل مؤثر بر صادرات با فناوری برتر پرداختند. در این پژوهش نیز از شاخص صادرات با فناوری برتر به قیمت ثابت ۲۰۱۰ استفاده می‌شود که اطلاعات مربوطه از پایگاه آماری بانک جهانی^{۱۱} استخراج شده است.

بهره‌وری علمی (SP): در میان پژوهشگران و دانشمندان

5. H index

6. Scimago Journal & Country Rank

7. Scimago

8. Quality of Institution

9. Investment Risk

1. Medicine

2. Mathematics

3. Physics & Astronomy

4. www.wdi.ir

و تراز حساب‌جاری نسبت به GDP به دست می‌آید و در مجموع امتیازی را شامل می‌شود که هر چه افزایش یابد نشان از کاهش ریسک اقتصادی است و داده‌های آن از راهنمای بین‌المللی ریسک کشور استخراج شده است.

ریسک سیاسی (PR): ریسک بالای سیاسی (بی‌ثباتی دولت، فساد و عدم اطمینان، خشونت سیاسی شدید، جنگ داخلی، بروکراسی بالا و عدم دموکراسی و...) باعث کاهش اعتماد برای سرمایه‌گذاری در بخش صادرات می‌شود و هزینه‌های دستیابی به دانش و فناوری را برای تولید کالاهای با فناوری برتر برای صادرات افزایش می‌دهد و منجر به افول صادرات با فناوری برتر می‌شود. نتایج مطالعه باسی اکن و فلیکس آوارا (۲۰۱۸) پیرامون این شاخص تأثیرگذاری ریسک سیاسی بر صادرات با فناوری برتر را ناچیز اذعان می‌دارد. براساس شاخص ICRG، ریسک سیاسی از مجموع ۱۲ مؤلفه: ثبات حکومت، شرایط اجتماعی - اقتصادی، ریسک مصادره و عدم برگشت سود سرمایه‌های خارجی، درگیری داخلی، درگیری خارجی، فساد، دلالت نظامیان در سیاست، تنش‌های مذهبی، حاکمیت نظم و قانون، تنش‌های نژادی، پاسخگویی حکومت در برابر مردم و کیفیت دیوان سالاری به دست می‌آید و در مجموع امتیازی را شامل می‌شود که هر چه افزایش یابد نشان از کاهش ریسک سیاسی است و داده‌های آن از راهنمای بین‌المللی ریسک کشور استخراج شده است. متغیرهای مورد استفاده در مدل، منابع داده‌های آماری و نتایج انتظاری برای هر یک از متغیرهای مذکور در جدول ۱، آمده است.

۴- نتایج برآورد مدل

پیش از تخمين الگو ابتدا، به بررسی ایستایی متغیرها پرداخته می‌شود. به منظور بررسی ایستایی متغیرها در طول زمان از آزمون‌های ریشه واحد ایم، پسaran و شین (IPS)³ و ریشه واحد لوین، لین و چو⁴ (LLC) استفاده شد که نتایج آن در جدول ۲ آمده است و نتایج نشان داد، تمامی متغیرها در سطح ایستانت هستند و نیاز به آزمون همانشستگی دیده نمی‌شود. اولین مرحله در برآورد الگوی VAR تعیین وقفه بهینه در الگو است. به این منظور ابتدا لازم است تا حداقل وقفه یک، برای آزمون مشخص شود. از آنجا که حجم نمونه نسبتاً کوچک است و تعداد وقفه بیش از سه، درجه آزادی را بشدت کاهش می‌دهد، حداقل یک وقفه برای آزمون تعیین شده است. این

اطمینان قطعی نداشته باشد؛ بنابراین اگر ریسک سرمایه‌گذاری افزایش یابد انگیزه سرمایه‌گذاران و پس‌انداز کنندگان برای سرمایه‌گذاری در بخش صادرات با فناوری برتر تحت تأثیر قرار گرفته و تجهیز منابع مالی در بخش صادرات با فناوری برتر را کاهش می‌دهد. در پژوهش حاضر، ریسک سرمایه‌گذاری، یک شاخص ترکیبی به نام ریسک مرکب^۱ از سه شاخص ریسک سیاسی (PR)، ریسک مالی (FR) و ریسک اقتصادی (ER) است که بیانگر میزان ریسک سرمایه‌گذاری و به عنوان معیاری از سطح امنیت سرمایه‌گذاری مطرح شده است.

ریسک مالی (FR): ریسک پایین مالی شرایطی فراهم می‌کند که در آن بازار سرمایه توکانی مقاومت کردن در مقابل شوک‌ها و حل کردن عدم تعادل‌ها را داشته باشند و در نتیجه بتواند اختلال جدی در فرایند واسطه‌گری مالی که به تجهیز و تخصیص پس‌اندازها به فرصت‌های سرمایه‌گذاری سودمند در بخش صادرات با فناوری برتر آسیب وارد سازد را از بین ببرد. نتایج مطالعات بایراکتوتان و همکاران (۲۰۱۸) و تبالدی (۲۰۱۱) پیرامون این شاخص تأثیرگذاری ریسک مالی بر صادرات با فناوری برتر را مثبت بیان نمودند. براساس شاخص ICRG ریسک مالی از مجموع ۵ مؤلفه: نسبت بدھی خارجی به GDP، نسبت بدھی‌های خارجی به صادرات کالا و خدمات، نسبت تراز حساب‌جاری به صادرات کالا و خدمات، ثبات نرخ ارز، خالص نقدینگی بین‌المللی به صورت ماههای پوشش جهت تأمین مالی واردات به دست می‌آید و در مجموع امتیازی را شامل می‌شود که هر چه افزایش یابد نشان از کاهش ریسک مالی است و داده‌های آن از راهنمای بین‌المللی ریسک کشور^۲ استخراج شده است.

ریسک اقتصادی (ER): ریسک پایین اقتصادی به عنوان چارچوبی متشکل از قوانین و مقررات شفاف و باثبات و سیاست‌گذاری مناسب دولت، بستر لازم برای رشد مستمر و باثبات اقتصادی و اطمینان نسبت به آینده است و باعث می‌شود تا محیط مناسبی برای سرمایه‌گذاری پس‌انداز کنندگان در بخش صادرات با فناوری برتر فراهم گردد. نتایج مطالعات کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸) و تبالدی (۲۰۱۱) بیانگر تأثیرگذاری مثبت ریسک اقتصادی بر صادرات با فناوری برتر است. براساس شاخص ICRG، ریسک اقتصادی از مجموع ۵ مؤلفه: تولید ناخالص داخلی سرانه، رشد تولید ناخالص داخلی واقعی، نرخ تورم سالیانه، کسری بودجه دولت نسبت به GDP

3. I'm, Pesaro and Shin
4. Levin, Lin and Chu

1. Composite Risk
2. International Country Risk Guide

و بهمنظور کنترل درجه آزادی، وقفه بهینه جهت برآورد مدل خودرگرسیو برداری، عدد یک انتخاب می‌شود که در جدول ۳، حداقل وقفه‌ی یک (ستاره‌دار) نشان داده شده است که بیانگر وقفه بهینه است.

کار با استفاده از معیارهای آکانیک (AIC)، شوارتز بیزین (SBC)، حنان کوئین (HQC) و آزمون نسبت راستنمائی (LR) صورت گرفته است. مطالعات شبیه‌سازی نشان دادند که معیار شوارتز عموماً بهتر از معیار آکانیک در انتخاب وقفه است (پسران، ۲۰۱۵)؛ بنابراین بر اساس نتایج معیار شوارتز - بیزین

جدول ۱. تعریف متغیرهای بکار رفته در مدل صادرات با فناوری برتر

متغیر	نماد	شاخص	مطالعات مربوطه
صادرات با فناوری برتر	HEX	الصادرات با فناوری برتر به قیمت ثابت ۲۰۱۰	مطالعات روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، بایراکتوتان و همکاران (۲۰۱۸)، کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸)، باسی‌اکن و فلیکس‌آوارا (۲۰۱۸)، بورنایکیس و تسوکیس (۲۰۱۶) و گروبا و کائو (۲۰۱۵) به این موضوع پرداخته‌اند.
بهره‌وری علمی	SP	تعداد مقاله‌های علمی کشور که دارای بالاترین ارجاعات هستند.	نتایج مطالعه روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، بورنایکیس و تسوکیس (۲۰۱۶)، گروبا و کائو (۲۰۱۵)، غیانتزاوغلو (۲۰۰۹)، فینیسترا و لویی کی (۲۰۰۸) پیرامون این شاخص، رابطه زیر را اذعان می‌دارند:
ریسک مالی	FR	بر اساس شاخص ^۱ ICRG ریسک مالی از مجموع ۵ مؤلفه: نسبت بدھی خارجی به ^۲ GDP، نسبت بدھی‌های خارجی به صادرات کالا و خدمات، نسبت تراز حساب جاری به صادرات کالا و خدمات، ثبات نرخ ارز، خالص نقدینگی بین‌المللی به صورت ماه‌های پوشش جهت تأمین مالی واردات به دست می‌آید و در مجموع امتیازی را شامل می‌شود که هر چه افزایش یابد نشان از کاهش ریسک مالی است.	طبق مطالعه بایراکتوتان و همکاران (۲۰۱۸) و تبادلی (۲۰۱۱) پیرامون این شاخص رابطه زیر انتظار می‌رود:
ریسک اقتصادی	ER	بر اساس شاخص ^۳ ICRG ریسک اقتصادی از مجموع ۵ مؤلفه: تولید ناخالص داخلی سرانه، رشد تولید ناخالص داخلی واقعی، نرخ تورم سالیانه، کسری بودجه دولت نسبت به GDP، تراز حساب جاری نسبت به GDP به دست می‌آید و در مجموع امتیازی را شامل می‌شود که هر چه افزایش یابد نشان از کاهش ریسک اقتصادی است.	طبق مطالعه کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸) و تبادلی (۲۰۱۱) پیرامون این شاخص رابطه زیر انتظار می‌رود:
ریسک سیاسی	PR	بر اساس شاخص ^۴ ICRG ریسک سیاسی از مجموع ۱۲ مؤلفه: ثبات حکومت، شرایط اجتماعی-اقتصادی، ریسک مصادره و عدم برگشت سود سرمایه‌های خارجی، درگیری داخلی، درگیری خارجی، فساد، دلالت نظامیان در سیاست، تنش‌های مذهبی، حاکمیت نظام و قانون، تنش‌های نژادی، پاسخ‌گویی حکومت در برابر مردم و کیفیت دیوان‌سalarی به دست می‌آید و در مجموع امتیازی را شامل می‌شود که هر چه افزایش یابد نشان از کاهش ریسک سیاسی است.	نتایج مطالعه باسی‌اکن و فلیکس‌آوارا (۲۰۱۸) پیرامون این شاخص رابطه زیر را اذعان می‌دارد:

مأخذ: یافته‌های پژوهش و پایگاه آماری www.wdi.org

1. The International Country Risk Guide
2. Gross Domestic Production

جدول ۲. نتایج حاصل از آزمون ریشه واحد متغیرهای پژوهش

آزمون لوبن، لین و چو		آزمون ایم، پسران و شین		تعداد وقته	متغیرها
احتمال	آماره	احتمال	آماره		
(۰/۰۳۹۶)	۴۳/۷۴۳	(۰/۰۲۹۵)	۴۳/۷۴۳	I(·)*	L(HEX)
(۰/۰۰۰۲)	-۳/۵۴۱۱	(۰/۰۰۱۸)	۵۴/۸۳۵	I(·)	L(FR)
(۰/۰۰۰۰)	-۵/۰۲۳	(۰/۰۰۰۰)	۱۶۵/۰۳۱	I(·)	L(ER)
(۰/۰۰۰۱)	-۳/۷۹۷	(۰/۰۰۰۵۳)	۵۰/۷۸۴	I(·)	L(PR)
(۰/۰۰۰۰)	-۴/۴۰۶	(۰/۰۱۳۹)	۴۶/۹۵۴	I(·)	L(SP)
(۰/۰۰۰۰)	-۳/۳۲۷	(۰/۰۱۱۴)	۴۳/۶۸۵	I(·)	L(BGM)
(۰/۰۰۰۰)	-۹/۲۳۴	(۰/۰۰۰۰)	۱۶۰/۲۲۵	I(·)	L(CS)
(۰/۰۰۱۵)	-۲/۹۶۹	(۰/۰۰۰۸)	۵۷/۸۴۱	I(·)	L(CE)
(۰/۰۰۰۲)	-۳/۴۹۱	(۰/۰۰۲۹)	۵۳/۰۹۵	I(·)	L(MS)
(۰/۰۰۰۰)	-۶/۲۵	(۰/۰۰۰۰)	۱۱۵/۸۲۶	I(·)	L(M)
(۰/۰۰۰۰)	-۶/۳۵۶	(۰/۰۰۰۰)	۸۳/۶	I(·)	L(P&A)

* I(·) ایستایی در سطح را نشان می‌دهد.

جدول ۳. نتایج وقته بهینه

lag	logL	LR	AIC	SC	HQ
۱	۷۸۶/۵۰۱	۱۴۶۶/۸۵۱	-۹/۸۲۴	-۹/۲۳۳*	-۹/۵۸۴
۲	۸۴۲/۷۶۵	۱۰۴/۲۹۸	-۱۰/۲۳	-۹/۱۴۶	-۹/۷۹*
۳	۸۷۰/۵۱۷	۴۹/۵۶۸	-۱۰/۲۶۶	-۸/۶۸۸	-۹/۶۲
۴	۸۹۶/۳	۴۴/۲۵۳	-۱۰/۲۷۶	-۸/۲۰۵	-۹/۴۳۵
۵	۹۲۵/۱۰۶	۴۷/۱۶	-۱۰/۳۲۶	-۷/۷۶۲	-۹/۲۸۴
۶	۹۴۸/۳۷۲	۳۷/۱۶	-۱۰/۳۰۳	-۷/۲۴۶	-۹/۰۶۱
۷	۹۷۵/۴۸۳	۴۱/۵۴۷	-۱۰/۳۳	-۶/۷۸۱	-۹/۸۸۹
۸	۱۰۰۲/۲۹	۳۹/۳۴۶*	-۱۰/۳۵۴*	-۶/۳۱۱	-۹/۷۱۲

مأخذ: یافته‌های پژوهش

جدول ۴. آزمون ثبات مدل

Root	Modulus
.۹۹۹۴۷۷	.۹۹۹۴۷۷
.۹۵۸۲۵۴	.۹۵۸۲۵۴
.۸۹۸۲۰۱	.۸۹۸۲۰۱
.۶۸۵۷۶۳	.۶۸۵۷۶۳
.۵۰۳۲۴۲	.۵۰۳۲۴۲

مأخذ: یافته‌های پژوهش

همچنین لازم به ذکر است که در تمام حالات تخمین (هفت
حالت) حداقل وقته بهینه برابر با یک است و شرط پایداری در
آنها برقرار هست؛ بنابراین متناسب با فراهم بودن شرایط برای
برآورد مدل خودگرسیون برداری پانل (PVAR) در ادامه به

برای برآورد مدل خودگرسیون برداری پانل (PVAR) بیان
به بررسی پایداری مدل هست. یک مدل خودگرسیون برداری
پانل در صورتی پایدار است که کلیه مازولهای ماتریس همراه
اکیداً کوچک‌تر از یک باشند. برقراری این شرط (شرط پایداری)
متضمن معکوس‌پذیر بودن مدل خودگرسیون برداری پانل و
امکان نمایش آن به صورت میانگین متحرک برداری از مرتبه
بی‌نهایت است که می‌تواند برای تفسیر توابع عکس‌العمل آنی و
تحزیه واریانس به کار رود. نتایج پایداری مدل در جدول ۴
نشان می‌دهد، با توجه به اینکه مقادیر ویژه این مدل کمتر از
یک بوده و ریشه ماتریس کامپائین در داخل دایره واحد قرار
گرفته است، لذا شرط ثبات (پایداری) در مدل PVAR برقرار
است^۱ (پسران، ۲۰۱۵، گرین،^۲ ۲۰۱۲ و بالتجی،^۳ ۲۰۰۸).

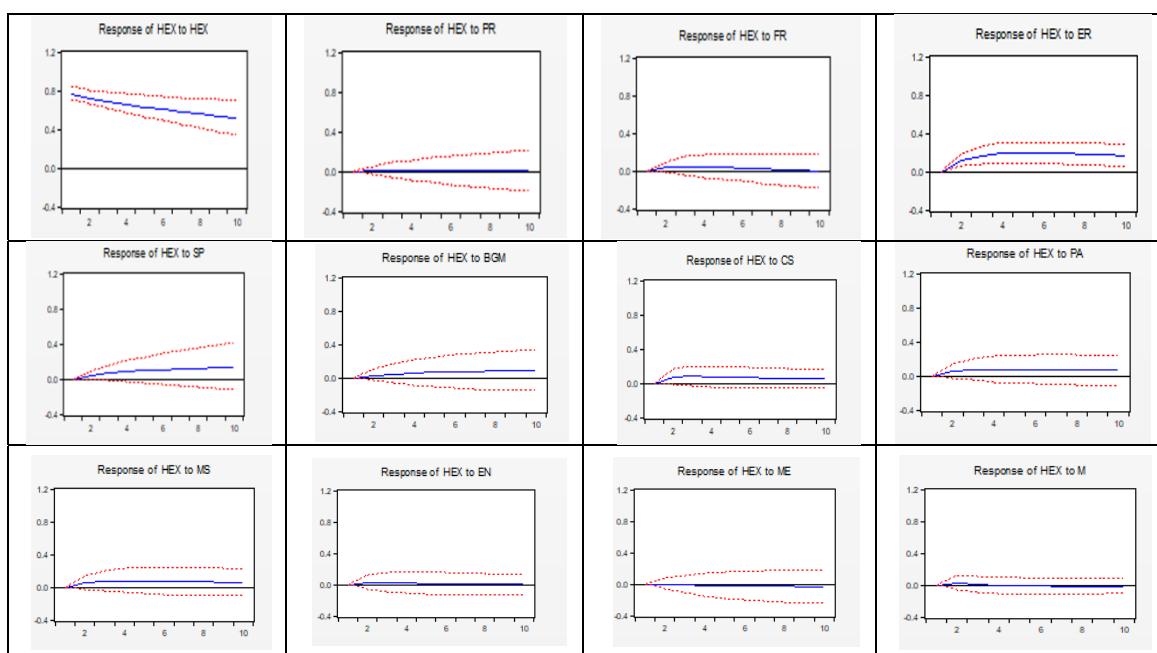
2. Greene (2012)

3. Baltagi (2008)

۱. در تمام حالات تخمین پایداری مدل (در تمام هفت حالت از تخمین)
تأثید می‌شود و برای جلوگیری از اطالة کلام جداول مختص آنها ذکر نشده
است.

بررسی تجزیه و تحلیل توابع عکس‌العمل آنی و تجزیه و تحلیل

واریانس خطای پیش‌بینی پرداخته می‌شود.

مجموعه نمودار ۲. واکنش صادرات با فناوری برتر نسبت به شوک‌های واردشده از طرف متغیرهای توضیحی

مأخذ: یافته‌های پژوهش

الصادرات با فناوری برتر (HEX): واکنش صادرات با فناوری برتر نسبت به شوک‌های خود صادرات با فناوری برتر، مثبت بوده که بعد از ۱۰ دوره نیز به سمت صفر میل نمی‌کند؛ بنابر این، یک شوک مثبت در صادرات با فناوری برتر باعث افزایش صادرات با فناوری برتر می‌شود. بر اساس شکل فوق اثر این شوک بلندمدت است لذا نتایج حاکی از آن است که تولید کالاهای با فناوری برتر و صادرات آنها تا مدت‌ها می‌تواند منجر به افزایش صادرات با فناوری برتر در کشورهای در حال توسعه شود. روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، بایراکتون و همکاران (۲۰۱۸)، کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸)، باسی‌اکن و فلیکس‌آوارا (۲۰۱۸)، بورنائکیس و تسوکیس (۲۰۱۶) و گروبا و کائو (۲۰۱۵) نیز در مطالعات خود اهمیت این متغیر را مذکور شده‌اند.

عکس‌العمل صادرات با فناوری برتر به شوک بهره‌وری علمی (SP): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در بهره‌وری علمی باعث ارتقاء صادرات با فناوری برتر می‌گردد. همان‌طور که در مجموعه نمودار ۲ نیز مشخص است افزایش در بهره‌وری علمی ابتدا تأثیر مثبت ناچیزی بر صادرات با فناوری برتر دارد اما به مرور زمان تأثیر افزایش

۴-۱- تجزیه و تحلیل توابع عکس‌العمل آنی

از کاربردهای الگوی PVAR بررسی واکنش متغیرهای الگو نسبت به شوک‌های به وجود آمده در هر یک از متغیرها است و ضرایب برآورد شده در مدل دارای تفسیر اقتصادی خاصی نیستند، با این حال نتایج حاصل از توابع عکس‌العمل آنی می‌تواند حاوی تفاسیر مهمی باشد (پسaran، ۲۰۱۵ و هسیاو، ۲۰۱۴). بدین منظور پژوهش حاضر به بررسی واکنش صادرات با فناوری برتر نسبت به بهره‌وری علمی کشورهای در حال توسعه (G15) می‌پردازد. به طوری که اثر شوک متغیرهای لحاظ شده در مدل بر روی صادرات با فناوری برتر بررسی می‌گردد و نشان داده می‌شود که اگر یک تغییر ناگهانی (شوک) در متغیرهای مدل رخ دهد، اثر آن بر صادرات با فناوری برتر در طول دوره‌های مختلف چه مقدار خواهد بود. نتایج حاصل از توابع عکس‌العمل آنی در مجموعه نمودار ۲ آمده است که در ادامه به بررسی واکنش صادرات با فناوری برتر نسبت به شوک‌های واردشده از طرف متغیرهای توضیحی پرداخته می‌شود:

عکس‌العمل صادرات با فناوری برتر به شوک

عکس العمل صادرات با فناوری برتر به شوک علمی مهندسی (EN): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در مؤلفه علم مهندسی تأثیر چندانی بر صادرات با فناوری برتر کشورهای در حال توسعه ندارد اما در ابتدای دوره تأثیرگذاری آن بیشتر از انتهای دوره است و این بدین معنا هست که تأثیرگذاری مؤلفه علم مهندسی بر صادرات با فناوری برتر، دیدگاه کوتاهمدتی است.

عکس العمل صادرات با فناوری برتر به شوک علمی علوم رایانه (CS): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در علوم رایانه باعث ارتقاء صادرات با فناوری برتر می‌شود. همان‌طور که در مجموعه نمودار ۲ نیز نشان می‌دهد، افزایش دانش در حوزه علوم رایانه ابتدا تأثیر مثبت ناچیزی بر صادرات با فناوری برتر دارد اما باگذشت زمان تأثیر علوم رایانه بر صادرات با فناوری برتر به صورت فزاینده افزایشی است تا جایی که در نهایت بعد از ۱۰ سال، اثر آن هنوز مثبت و افزایشی است.

عکس العمل صادرات با فناوری برتر به شوک علمی علوم مواد (MS): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در علوم مواد باعث ارتقاء صادرات با فناوری برتر می‌شود. همان‌طور که در مجموعه نمودار ۲ نیز نشان می‌دهد، افزایش دانش در علوم مواد ابتدا تأثیر مثبت ناچیزی بر صادرات با فناوری برتر دارد اما به مرور زمان تأثیر علوم مواد بر صادرات با فناوری برتر به صورت فزاینده افزایشی است تا جایی که در نهایت بعد از ۱۰ سال، اثر آن هنوز تأثیر مثبت دارد.

عکس العمل صادرات با فناوری برتر به شوک علمی ریاضیات (M): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در علم ریاضیات تأثیر چندانی بر صادرات با فناوری برتر کشورهای در حال توسعه ندارد اما در ابتدای دوره تأثیرگذاری آن بیشتر از انتهای دوره است و این بدین معنا هست که تأثیرپذیری صادرات با فناوری برتر از علم مهندسی دوره کوتاهمدتی دارد.

عکس العمل صادرات با فناوری برتر به شوک علمی فیزیک و علوم فضا (P&A): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در علم فیزیک و علوم فضا باعث ارتقاء صادرات با فناوری برتر می‌گردد. شکل ۱ نیز حاکی است که افزایش این مؤلفه از بهرهوری علمی ابتدا تأثیر مثبت اندکی بر صادرات با فناوری برتر دارد اما در طی زمان تأثیر افزایش بهرهوری علمی بر صادرات با فناوری برتر به صورت فزاینده

بهرهوری علمی بر صادرات با فناوری برتر به صورت فراینده افزایش می‌باید تا جایی که در نهایت بعد از حدود ۱۰ سال، اثر آن هنوز افزایشی است. لذا، می‌توان بهرهوری علمی را از عوامل مؤثر بر صادرات با فناوری برتر در نظر گرفت. بهرهوری علمی می‌تواند منجر به کسب دانش و فناوری جدید شده و نظرها را به سمت اقتصاد دانش‌بنیان در جهت تولید کالا و خدمات با فناوری برتر سوق دهد. به عبارت دیگر بهرهوری علمی زمینه را برای بهبود و تغییر در تولیدات فراهم نموده و مزیت رقابتی را برای حضور در بازارهای خارجی نیز، مهیا می‌سازد و با تمرکز بر مؤلفه‌های دانش و بهرهوری علمی شرایط را برای دستیابی به فناوری برتر فراهم نماید و منجر شود فناوری در بخش صادرات به جریان بیافتد و سبب تولیدات با فناوری برتر گردد. نتایج مطالعات روجاس و کوریا (۲۰۱۹)، بورنائیس و تسوکیس (۲۰۱۶)، گروبَا و کائو (۲۰۱۵)، و گیاتراوغلو (۲۰۰۹)، فینسترا و لویی کی (۲۰۰۸) نیز هم‌سو با نتایج این پژوهش است.

در ادامه به تأثیرپذیری صادرات با فناوری برتر از شوک شاخص‌های بهرهوری علمی پرداخته می‌شود که در این پژوهش به مؤلفه‌های بهرهوری علمی از قبیل بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی، علوم رایانه، علوم مواد، مهندسی، پزشکی، ریاضیات و فیزیک و علوم فضا توجه شده است:

عکس العمل صادرات با فناوری برتر به شوک علمی بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی (BGM): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در علم بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی باعث ارتقاء صادرات با فناوری برتر می‌گردد. همان‌طور که در مجموعه نمودار ۲ نیز مشخص است، افزایش دانش در حوزه بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی، ابتدا تأثیر مثبت ناچیزی بر صادرات با فناوری برتر دارد اما به مرور زمان افزایش علم بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی منجر به افزایش فراینده صادرات با فناوری برتر می‌گردد تا جایی که در نهایت بعد از ۱۰ سال، اثر آن هنوز افزایشی است.

عکس العمل صادرات با فناوری برتر به شوک علمی پزشکی (ME): در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک مثبت در علم پزشکی تأثیر چندانی بر صادرات با فناوری برتر ندارد. اگرچه در دوره اولیه تأثیر آن اندک است اما با گذشت زمان تأثیرگذاری آن نسبت به ابتدای دوره افزایش یافته است و می‌توان بیان داشت که این مؤلفه از بهرهوری علمی بر صادرات با فناوری برتر تأثیر بلندمدتی دارد.

می‌یابد، ولی بعد از حدود ۵ سال اثر آن به سمت روند کاهشی می‌رود و به مرور زمان تأثیر مثبت آن کاهش و به سمت صفر میل می‌نماید. از آنجا که افزایش امتیاز شاخص ریسک مالی به معنای کاهش ریسک مالی است؛ بنابراین تأثیر مثبت ریسک مالی به معنای کاهش ریسک مالی و تأثیر مثبت آن بر صادرات با فناوری برتر هست. ریسک پایین مالی شرایطی فراهم می‌کند که در آن بازار توانایی مقاومت کردن در مقابل شوک‌ها و حل کردن عدم تعادل‌ها را داشته باشد و در نتیجه بتواند احتمال اختلال جدی در فرایند تجاری که به فعالیت‌های اقتصاد رسمی کشور آسیب وارد سازد را از بین ببرد. از آنجا که تأثیر متغیر ریسک مالی در ثبات نرخ ارز خلاصه می‌شود لذا ثبات مالی منجر به ثبات نرخ ارز شده و تأثیر بر تورم وارداتی و در نتیجه سطح قیمت‌ها خواهد داشت و به تبع آن ناظمینانی را کاهش می‌دهد و زمینه را برای سرمایه‌گذاری در بخش تولید با فناوری بالا فراهم می‌نماید و منجر به صادرات کالاهای با فناوری برتر می‌شود. نتایج مطالعات بایراکتوان و همکاران (۲۰۱۸) و تبالدی (۲۰۱۱) نیز هم‌سو با نتایج این پژوهش است.

عکس‌العمل صادرات با فناوری برتر به شوک ریسک اقتصادی (ER): نتایج آزمون عکس‌العمل آنی ریسک اقتصادی نشان می‌دهد، در طول یک دوره ۱۰ ساله، با ایجاد یک شوک در ریسک اقتصادی ابتدا صادرات با فناوری برتر افزایش می‌یابد، ولی بعد از حدود ۴ سال اثر مثبت آن به حداقل مقدار خود می‌رسد و حدوداً در سال ۸ شروع به روند کاهشی می‌نماید. با اینکه روند کاهشی را از سال ۸ شروع می‌نماید، اما در دوره ۱۰ هنوز تأثیر مثبت خود را بر صادرات با فناوری برتر حفظ نموده است. همان‌طور که در مجموعه نمودار ۲ مشاهده می‌شود، تأثیر آن بلندمدت است و بعد از ۱۰ سال نیز تأثیرگذاری مثبت آن بر صادرات با فناوری برتر پای بر جاست. همچنانی لازم به ذکر است افزایش امتیاز شاخص ریسک اقتصادی به معنای کاهش ریسک اقتصادی است؛ بنابراین تأثیر مثبت ریسک اقتصادی به معنای کاهش ریسک اقتصادی و تأثیر مثبت آن بر صادرات با فناوری برتر است. در حقیقت کاهش ریسک اقتصادی بستر لازم را برای تولید کالاهای با فناوری برتر فراهم می‌آورد و احتمال عدم قطعیت برای دستیابی به صادرات با فناوری برتر را کاهش می‌دهد و ترس از فعالیت اقتصادی را برای شروع یا ادامه فعالیت‌های نوآورانه و با فناوری برتر کاهش می‌دهد. در نتیجه، تولیدکنندگان با اطمینان بیشتری به ایجاد و توسعه فعالیت‌های دانش‌بنیان در راستای صادرات با فناوری برتر گام برمی‌دارند. پیرامون متغیر مذکور نتایج پژوهش منطبق با مطالعات کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸) و تبالدی (۲۰۱۱) است.

عکس‌العمل صادرات با فناوری برتر به شوک ریسک مالی (FR): نتایج آزمون عکس‌العمل آنی ریسک مالی نشان می‌دهد، در طول یک دوره ۱۰ ساله، با ایجاد یک شوک در ریسک مالی، ابتدا صادرات با فناوری برتر افزایش

هنوز روند افزایشی را دارد و بعد از ۱۰ سال نیز چنین روندی را حفظ نموده است.

با توجه به تأثیرپذیری صادرات با فناوری برتر از مؤلفه‌های بهره‌وری علمی می‌توان بیان داشت که از بین مؤلفه‌های مورد بررسی، بهره‌وری علمی، علوم بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی، علوم رایانه، علوم مواد و علمی فیزیک و علوم فضا بیشترین تأثیر را در افزایش صادرات با فناوری برتر دارند و سایر مؤلفه‌ها (پزشکی، مهندسی و ریاضیات) تأثیرگذاری کمتری نسبت به مؤلفه‌های مذکور بر صادرات با فناوری برتر دارند.

عکس‌العمل صادرات با فناوری برتر به شوک ریسک اقتصادی (ER): نتایج آزمون عکس‌العمل آنی ریسک اقتصادی نشان می‌دهد، در طول یک دوره ۱۰ ساله، با ایجاد یک شوک در ریسک اقتصادی ابتدا صادرات با فناوری برتر افزایش می‌یابد، ولی بعد از حدود ۴ سال اثر مثبت آن به حداقل مقدار خود می‌رسد و حدوداً در سال ۸ شروع به روند کاهشی می‌نماید. با اینکه روند کاهشی را از سال ۸ شروع می‌نماید، اما در دوره ۱۰ هنوز تأثیر مثبت خود را بر صادرات با فناوری برتر حفظ نموده است. همان‌طور که در مجموعه نمودار ۲ مشاهده می‌شود، تأثیر آن بلندمدت است و بعد از ۱۰ سال نیز تأثیرگذاری مثبت آن بر صادرات با فناوری برتر پای بر جاست. همچنانی لازم به ذکر است افزایش امتیاز شاخص ریسک اقتصادی به معنای کاهش ریسک اقتصادی است؛ بنابراین تأثیر مثبت ریسک اقتصادی به معنای کاهش ریسک اقتصادی و تأثیر مثبت آن بر صادرات با فناوری برتر است. در حقیقت کاهش ریسک اقتصادی بستر لازم را برای تولید کالاهای با فناوری برتر فراهم می‌آورد و احتمال عدم قطعیت برای دستیابی به صادرات با فناوری برتر را کاهش می‌دهد و ترس از فعالیت اقتصادی را برای شروع یا ادامه فعالیت‌های نوآورانه و با فناوری برتر کاهش می‌دهد. در نتیجه، تولیدکنندگان با اطمینان بیشتری به ایجاد و توسعه فعالیت‌های دانش‌بنیان در راستای صادرات با فناوری برتر گام برمی‌دارند. پیرامون متغیر مذکور نتایج پژوهش منطبق با مطالعات کاباکلاری و همکاران (۲۰۱۸) و تبالدی (۲۰۱۱) است.

عکس‌العمل صادرات با فناوری برتر به شوک ریسک مالی (FR): نتایج آزمون عکس‌العمل آنی ریسک مالی نشان می‌دهد، در طول یک دوره ۱۰ ساله، با ایجاد یک شوک در ریسک مالی، ابتدا صادرات با فناوری برتر افزایش

واریانس خطای پیش‌بینی استفاده شده است. منظور از محاسبه شاخص تجزیه واریانس این است که مشخص شود به طور نسبی میزان سهم و اهمیت تکانه ناشی از هر متغیر، در تغییرات خود نسبت به تغییرات سایر متغیرها چقدر است. نتایج حاصل از تجزیه واریانس خطای پیش‌بینی برای متغیرهای مورد مطالعه در یک دوره ۱۰ ساله در جدول ۵ آورده شده است.

باسی‌اکن و فلیکس‌آوارا (۲۰۱۸) نیز هم‌سو با نتایج این پژوهش است.

۴-۲- تجزیه و تحلیل واریانس خطای پیش‌بینی
سهم متغیرهای موجود در مدل از تغییرات هریک از متغیرها در طول زمان مشخص می‌شود که در این پژوهش از تجزیه

جدول ۵. تجزیه واریانس خطای پیش‌بینی برای دوره ۱۰ ساله

دوره	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰
SE	۰/۷۶۶	۱/۰۵۹	۱/۲۷۶	۱/۴۵	۱/۵۹۶	۱/۷۲	۱/۸۲۹	۱/۹۲۴	۲/۰۰۸	۲/۰۸۳
L(HEX)	۱۰۰/۰۰۰	۹۸/۵۹	۹۶/۹۴	۹۵/۵۴	۹۴/۴۴	۹۳/۵۸	۹۲/۸۹	۹۲/۳۱	۹۱/۸۲	۹۱/۳۷
L(SP)	۰/۰۰۰۰	۰/۰۶۲	۰/۱۷۱	۰/۳۰۸	۰/۴۶۵	۰/۶۳۹	۰/۸۲۸	۱/۰۳۴	۱/۲۵۴	۱/۴۸۸
L(ER)	۰/۰۰۰۰	۱/۲۵	۲/۷۱	۳/۹۳	۴/۸۶	۵/۵۵	۶/۰۷	۶/۴۵	۶/۷۵	۶/۹۷
L(FR)	۰/۰۰۰۰	۰/۰۸۷	۰/۱۶۶	۰/۲۱	۰/۲۲۳	۰/۲۱۸	۰/۲۰۳	۰/۱۸۶	۰/۱۷۱	۰/۱۶
L(PR)	۰/۰۰۰۰	۰/۰۰۰۲	۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۰۸	۰/۰۰۰۹	۰/۰۰۰۸	۰/۰۰۰۷	۰/۰۰۰۸	۰/۰۰۱	۰/۰۰۲

مأخذ: یافته‌های پژوهش

درصد به ۰/۰۰۲ درصد حرکت نموده است؛ بنابراین طبق نتایج جدول ۵ ملاحظه می‌شود که در بلندمدت در یک دوره (۱۰ ساله) حدود ۹۱ درصد تغییرات صادرات با فناوری برتر با خود صادرات با فناوری برتر توضیح داده می‌شود و هر یک از متغیرهای بهره‌وری علمی و ریسک اقتصادی به ترتیب ۱/۴۸۸ و ۶/۹۷ درصد نوسانات را توضیح می‌دهند، متغیر ریسک مالی نیز تقریباً ۱۶/۰ درصد نوسانات صادرات با فناوری برتر را دربر دارد. سهم ریسک سیاسی نیز برابر با ۰/۰۰۲ است؛ بنابراین نتایج تجزیه واریانس همانند توابع عکس العمل آنی بیانگر اثر بلندمدت متغیرهای توضیحی بر صادرات با فناوری برتر است.^۱

۵- بحث و نتیجه‌گیری

فناوری به عنوان کانالی مهم جهت تحقق نرخ‌های رشد تجاری سریع کشورهای توسعه‌یافته است. فناوری برتر منجر به ایجاد مزیت نسبی می‌شود و می‌تواند موقعیت صادراتی یک کشور را به وسیله ایجاد زمینه برای تولید محصول جدید و

در دوره اول، صد درصد واریانس خطای در صادرات با فناوری برتر، توسط خود آن توضیح داده شده و سهم متغیرهای توضیحی دیگر صفر بوده است. مطابق نتایج از دوره دوم تا دوره دهم، سهم متغیر صادرات با فناوری برتر از مقدار ۹۸/۵۹ درصد به ۹۱/۳۷ درصد کاهش یافته که دارای بیشترین سهم در توضیح صادرات با فناوری برتر، از بین متغیرهای توضیحی مدل است. بهره‌وری علمی نیز از دوره دوم تا دوره دهم از ۰/۰۶۲ درصد به ۱/۴۸۸ درصد رسیده است. به عبارتی، این مقدار تأثیرگذاری از دوره دوم شروع به افزایش نموده است و همچنان در دوره دهم رابطه مثبت خود را حفظ نموده، به طوری که در دوره دهم نیز میزان تأثیرگذاری بیشتری را نسبت به قبل داشته است. در خصوص نتایج واریانس خطای پیش‌بینی مؤلفه‌های بهره‌وری علمی نیز همان نتایج عکس العمل آنی پابرجاست. اولویت مؤلفه‌های بهره‌وری علمی به ترتیب بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکول، علوم رایانه، علوم مواد و فیزیک و علوم فضایی است که بیشترین تأثیر مثبت بر صادرات با فناوری برتر را دارند. نتایج حاصل در خصوص ریسک اقتصادی نیز نشان می‌دهد، در دوره دوم سهم ۱/۲۵ درصدی به ۶/۹۷ درصد در دوره دهم رسیده است. به علاوه، سهم متغیر ریسک مالی از دوره دوم تا دوره دهم از ۰/۰۸۷ درصد به ۰/۱۶ درصد رسیده است. همچنین، سهم متغیر ریسک سیاسی از دوره دوم تا دوره دهم از مقدار ۰/۰۰۲

۱. شایان ذکر است پژوهش حاضر در هفت حالت با استفاده از خودرگرسیون برداری پانل (PVAR) برآورد شده است که نتایج آزمون تجزیه واریانس خطای پیش‌بینی فقط برای حالت کلی بهره‌وری علمی ذکر شده است و برای سایر حالات به دلیل اینکه نتایج تحلیل برآورد تجزیه و تحلیل توابع عکس العمل آنی و تجزیه واریانس خطای پیش‌بینی یکسان است و برای جلوگیری از اطالة کلام، در متن پژوهش ذکر نشده است.

فناوری برتر برای صادرات آنها فراهم می‌نمایند. بهره‌وری علمی زمینه را برای بهبود، تغییر و نوسازی محصولات فراهم نموده و مزیت رقابتی را برای حضور در بازارهای خارجی نیز، مهیا می‌سازد و با تمرکز بر شمار پژوهشگران، آزمایشگاه‌ها، دانشگاه‌ها، پژوهشگاه‌ها و منابع و مجلات علمی در این زمینه می‌تواند شرایط را برای دستیابی به این نوع دانش‌ها فراهم نماید و منجر می‌شود دانش و فناوری در بخش صادرات به جریان بیافتد و سبب تولیدات با فناوری برتر گردد. همچنین یک شوک مثبت در ریسک مالی، در ابتدا سبب افزایش فزاینده در صادرات با فناوری برتر می‌شود اما این اثرات دائمی نبوده و بعد از حدود ۴ سال، تأثیر آن کاهش می‌یابد و در دوره بلندمدت ۱۰ ساله به سمت صفر میل می‌نماید. ریسک اقتصادی نیز تأثیر مثبتی در افزایش صادرات با فناوری برتر دارد بهطوری که در بلندمدت نیز این تأثیرگذاری بر صادرات با فناوری برتر دیده می‌شود اما در این میان تأثیرپذیری صادرات با فناوری بالا از ریسک سیاسی ناچیز است و تأثیر چندانی در بلندمدت و کوتاه‌مدت دیده نمی‌شود بنابراین می‌توان دریافت کشورهای موردمطالعه این پژوهش به دلیل عملکرد ضعیف در بهره‌وری علمی هنوز نتوانسته از جایگاه مناسبی در صادرات با فناوری برتر در بین کشورهای جهان برخوردار باشند.

نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که برای بهبود وضعیت صادرات با فناوری برتر کشورهای موردمطالعه لازم است اقدامات مؤثری در راستای تقویت روابط بین بخش فناوری و تولید کالاهای صادراتی، رقابتی کردن فضای تولید فناوری تشخص مزیت‌های نسبی در صادرات، مدیریت واردات کالاهای با فناوری برتر جهت استفاده از سرریز فناوری وارداتی و سازماندهی طرح‌های آموزشی مرتبط با صادرات صنایع با فناوری برتر و داشتن یک برنامه منسجم در جهت کسب دانش و فناوری جدید و تقویت بخش صادرات کالاهای مبتنی بر فناوری برتر اتخاذ گردد. همچنین با توجه به تأثیر سیاست‌های کلان اقتصادی در ریسک اقتصادی کشورها، دولت‌ها بایستی از اجرای سیاست‌های نامناسب در عرصه اقتصاد اجتناب کنند، زیرا اجرای سیاست‌های کلان اقتصادی نامناسب که به صورت نرخ‌های بالای تورم، کسری شدید بودجه دولت، کسری مزمن تراز تجاری، نرخ رشد پایین و بعض‌اً منفی اقتصاد، افزایش بدھی‌های خارجی و نهایتاً کاهش شدید ارزش پول ملی بروز می‌نماید می‌تواند منجر به کاهش صادرات با فناوری برتر گردد.

کاهش هزینه تولیدات موجود ارتقاء دهد، زیرا فناوری و دانش جدید منجر به ایجاد روش‌های جدید تولید کالاهای و خدمات با هزینه‌های پایین می‌شود و کشور را در موقعیت رقابتی بهتر نسبت به رقبای تجاری قرار می‌دهند. معرفی تولیدات جدید و بهبودیافته ناشی از فعالیت‌های فناورانه، سود انحصاری به همراه افزایش صادرات با فناوری برتر را فراهم می‌آورد، اما در کشورهای در حال توسعه همواره نقطه ضعف‌هایی در بهبود فعالیت‌های صادراتی دیده می‌شود، لذا توجه به راهبردهای گسترش صادرات ضروری است زیرا گسترش فعالیت‌های صادراتی علاوه بر افزایش سهم تجاری کشور از تجارت جهانی و معرفی محصولات داخلی به بازارهای بین‌المللی، منجر به تغییر ساختار انگیزشی فعالیت اقتصادی و جذب آنان به سمت فعالیت‌های سودآور صادراتی و ارتقاء سطح کمی و کیفی تولیدات صادراتی می‌گردد. آنچه می‌تواند بخش صادرات را گسترش دهد، توجه به محصولات و خدمات مبتنی بر دانش و فناوری جدید است؛ بنابراین صادرات با فناوری برتر از مهم‌ترین بخش‌های سودآور صادراتی است و شناسایی عوامل مؤثر بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر کشورهای مذکور ضروری به نظر می‌رسد. بهره‌وری علمی با تأثیری که در کسب دانش و فناوری جدید می‌گذارد می‌تواند زمینه را برای دستیابی به گسترش صادرات با فناوری برتر فراهم نمایند؛ بنابراین بهره‌وری علمی با توجه به علوم: بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی، علوم رایانه، مهندسی شیمی، علوم مواد، ریاضیات و فیزیک و علوم فضا می‌تواند از عوامل تعیین کننده این بخش از صادرات باشد؛ بنابراین پژوهش حاضر مناسب با جایگاهی که بهره‌وری علمی در کسب دانش جدید و صادرات با فناوری برتر دارد، در راستای بررسی تأثیرگذاری بهره‌وری علمی بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر کشورهای در حال توسعه (G15) طی بازه زمانی ۲۰۰۰-۲۰۱۸ است. نتایج پژوهش نشان می‌دهد، در یک دوره ۱۰ ساله ایجاد یک شوک در بهره‌وری علمی بر صادرات با فناوری برتر تأثیر مثبت می‌گذارد و ابتدا تأثیر مثبت آن بر صادرات با فناوری برتر ناچیز است اما به مرور زمان تأثیر افزایش بهره‌وری علمی بر صادرات با فناوری برتر به صورت فزاینده افزایش می‌یابد همچنین از میان مؤلفه‌های بهره‌وری علمی به ترتیب بیوشیمی، ژنتیک و بیولوژی مولکولی، علوم رایانه، علوم مواد و فیزیک و علوم فضا بیشترین تأثیر را بر صادرات با فناوری برتر دارند و تأثیر آنها مثبت است زیرا زمینه را برای کسب دانش و فناوری جدید و توجه به اقتصاد دانش‌بنیان را در جهت تولید کالا و خدمات با

منابع

- شیرمحمدی، پگاه (۱۳۹۱). "بررسی اثرات تحقیق و توسعه بر تجارت با رویکرد اقتصاد دانش محور". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده علوم اجتماعی، دانشگاه رازی.
- فرخ منش، مریم (۱۳۹۷). "تأثیر مهاجرت نخبگان بر صادرات محصولات با فناوری بالا در کشورهای منتخب منطقه منا و اقتصادهای نوظهور عضو گروه جی ۲۰". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه بوعالی سینا، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی.
- مالکی، امین (۱۳۸۹). "اثر ترکیب تکنولوژیک صادرات بر رشد اقتصادی". *فصلنامه پژوهشنامه بازرگانی*، شماره ۵۶، ۱۴۹-۱۷۶.
- مهرگان، نادر؛ محمد رضا، دهقان پور و باک، ده موبد (۱۳۹۰). " الصادرات صنایع مبتنی بر فناوری برتر و عوامل مؤثر بر آن". *سیاست علم و فناوری*، دوره ۳، شماره ۴، ۸۲-۶۹.
- نظری، رقیه؛ هژیر کیانی، کامیز؛ امام وردی، قدرت الله و پیکارجو، کامیز (۱۳۹۸). "تأمین مالی فناوری و تجاری سازی نوآوری: مقایسه مدل های فضایی در منتخبی از کشورها". *فصلنامه علمی پژوهشی پژوهش های رشد و توسعه اقتصادی*، دوره ۹، شماره ۳۴، ۵۸-۳۵.
- Armah, B. K. & Baek, S. J. (2018). "Three Interventions to Foster Sustainable Transformation in Africa". *Journal of Social, Political, and Economic Studies*, 43(1-2), 3-25.
- Baltagi, B. (2008). "Econometric Analysis of Panel Data". *John Wiley & Sons*.
- Bassey Okon, E. & Felix Awara, E. (2018). "Institutional Quality and Economic Diversification in Oil-Rich Economies: A Case Study of Nigeria". *Journal of Economics and Sustainable Development*, 19(14), 57-62.
- Bayraktutan, Y., Bidirdi, H. & Kutlar, A. (2018). "Research and Development and High Technology Exports in Selected Countries at Different Development Stages: A Panel Co-Integration and Causality Analysis". *German-Turkish Perspectives on IT and Innovation Management*, 3, 43-72.
- Bournakis, I. & Tsoukis, C. (2016).
- حسین زاده، رمضان و اسپندار، محمود (۱۳۹۷). "اثر تغییر ساختار صادرات بر تولید بخش های اقتصاد ایران: رهیافت تجزیه ساختاری در الگوی داده-ستاند". *فصلنامه علمی پژوهشی پژوهش های رشد و توسعه اقتصادی*، دوره ۸، شماره ۳۲، ۱۵۰-۱۳۹.
- دهقان پور، محمدرضا (۱۳۸۸). "عوامل مؤثر بر صادرات کالاهای با فناوری برتر". پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده اقتصاد و علوم اجتماعی، دانشگاه بوعالی سینا.
- ستوده، هاجر (۱۳۸۹). "گذاری بر ضریب تأثیر مجلات و دلایل ناکارآمدی آن بر ارزیابی پژوهش در رشته های مختلف". *رهیافت*، شماره ۱۶۷، ۴۴-۳۳.
- ستوده، هاجر و یقطین، مریم (۱۳۹۳). "بررسی بهره‌وری علمی پژوهشگران ایرانی در رشته‌های مختلف بر اساس شاخص سرانه انتشار در بازه زمانی". *مجله مطالعات کتابداری و علم اطلاعات*، شماره ۱۵، ۹۲-۶۵.
- شاہ آبادی، ابوالفضل و ثمری، هانیه (۱۳۹۶). "عوامل مؤثر بر صادرات مبتنی بر فناوری برتر با استفاده از روش سیستم معادلات همزمان". *فصلنامه تحقیقات مدلسازی اقتصادی*، دوره ۷، شماره ۲۷، ۱۲۲-۸۵.
- "Government Size, Institutions, and Export Performance Among OECD Economies". *Economic Modelling*, 53(C), 37-47.
- Fayaz, M. & Kaur, S. (2019). "An Empirical Analysis of the Determinants of India's High-Technology Exports". *Regional and Sectoral Economic Studies*, 19 (2), 29-44.
- Feenstra, R. C. & Kee, L. H. (2008). "Export Variety and Country Productivity: Estimating the Monopolistic Competition Model with Endogenous Productivity". *Journal of International Economics*, 74(1), 500-518.
- Gil, P. M., Afonso, O. & Brito, P. (2019). "Economic Growth, the High-Tech Sector, and the High Skilled: Theory and Quantitative Implications". *Structural Change and Economic Dynamics*.
- Greenen, W. H. (2012). "Econometric Analysis". *New York University*.
- Groba, F. & Cao, J. (2015). "Chinese Renewable Energy Technology Exports:

- The Role of Policy, Innovation, and Markets". *Environmental and Resource Economics*, 60(2), 243-283.
- Hatemi-J, A., Ajmi, A. N., El Montasser, G., Inglesi-Lotz, R. & Gupta, R. (2016). "Research Output and Economic Growth in G7 Countries: New Evidence from Asymmetric Panel Causality Testing". *Applied Economics*, 48(24), 2301–2308.
- Hsiao, C. (2014). "Analysis of Panel Data". *Cambridge University Press*.
- Hu, Y. & Zheng, X. (2019). "Analysis of Export Technology Complexity Structure of High-Tech Manufacturing Industry in China and the US". In *2018 International Symposium on Social Science and Management Innovation (SSMI 2018)*.
- Javed, S. A. & Liu, S. (2018). "Predicting the Research Output/Growth of Selected Countries: Application of Even GM (1, 1) and NDGM Models". *Scientometrics*, 115(1), 395–413.
- Kabaklarli, E., Duran, M. S. & ÜçLER, Y. T. (2018). "High-Technology Exports and Economic Growth: Panel Data Analysis for Selected OECD". In *Forum Scientiae Oeconomia*, 6(2), 47-60.
- Kumar, R. R., Stauvermann, P. J. & Patel, A. (2016). "Exploring the Link Between Research and Economic Growth: An Empirical Study of China and USA". *Quality & Quantity*, 50(3), 1073–1091.
- Lall, S. (2000). "The Technological Structure and Performance of Developing Country Manufactured Exports, 1985–98". *Oxford Development Studies*, 28 (3), 337-369.
- Lee, S. & Bozeman, B. (2005). "The Impact of Research Collaboration on Scientific Productivity". *Social Studies of Science*, 35(5), 673-702.
- Lin, Y. (2019). "Research on Current Situation and Countermeasures of High-Tech Exports in Shandong Province". *International Conference on Education Technology, Management and Humanities Science*. https://webofproceedings.org/proceedings_series/essp/etmhs%202019/etmhs19320.pdf.
- Nguyen, T. V. & Pham, L. T. (2011). "Scientific Output and its Relationship to Knowledge Economy: An Analysis of ASEAN Countries". *Scientometrics*, 89(1), 107–117.
- Oura, M. M., Zilber, S. N. & Lopes, E. L. (2015). "Innovation Capacity, International Experience and Export Performance of SMEs in Brazil". *International Business Review*, In Press, Available at <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0969593115300445>.
- Pesaran, M. H. (2015). "Time Series and Panel Data Econometrics". *Oxford University Press*.
- Poeter, M. (1985). "Competitive Advantage: Creation and Sustain, Superior Performance". *Free Press, New York*. Available at <http://www.isc.hbs.edu/firm-competitive.htm>.
- Porter, M. E. (2003). "Building the Microeconomic Foundations of Competitiveness in the Global Competitiveness Report 2002-2003". *World Economic Forum*, New York: Oxford University Press.
- Rojas, H. L. & Correa, J. C. (2019). "Can Scientific Productivity Impact the Economic Complexity of Countries?". *Scientometrics*, 120, 267–282.
- Sandu, S. & Ciocanel, B. (2014). "Impact of R&D and Innovation on High-Tech Export". *Procedia Economics and Finance*, 15, 80-90.
- Schumpeter, J. (1949). "Capitalism, Socialism and Democracy". Introduction by Richard Swedberg, *Stockholm University*.
- Shaffer, M. J., Chastagner, K. & Umesh, U. N. (2016). "Internationalizing-Innovation Profiles and High-Technology Exports: Does Lone Genius Matter?". *Journal of International Marketing*, 24(3), 98-120.
- Smith, M., Gorgoni, S. & Cronin, B. (2019). "International Production and Trade in a High-Tech Industry: A Multilevel Network

- Analysis". *Social Networks*, 5, 50-60.
- Solarin, S. A. & Yen, Y. Y. (2016). "A Global Analysis of the Impact of Research Output on Economic Growth". *Scientometrics*, 108(2), 855–874.
- Tebaldi, E. (2011). "The Determinants of High-Technology Exports: A Panel Data Analysis". *Atlantic Economic Journal*, 39(4), 343-353.
- Toutkoushian, R. K., Porter, S. & Danielson, C. (2003). "Using Publication Counts to Measure an Institution's Research Productivity". *Research in Higher Education*, 44, 121-148.
- Vogiatzoglou, K. (2009). "Determinants of Export Specialization in ICT Products: A Cross Analysis". *International Network for Economic Research Working Paper*, No. 3.
- Wang, Z. X. & Wang, Y. Y. (2014). "Evaluation of the Provincial Competitiveness of the Chinese High-Tech Industry Using an Improved TOPSIS Method". *Expert Systems with Applications*, 41(6), 2824–2831.
- Xiong, J. & Qureshi, S. (2013). "The Quality Measurement of China High-Technology Exports". *Procedia Computer Science*, 17, 290-297.
- Zhang, J. & Sun, F. (2019). "Research on the Factors Affecting the Export of High-Tech Products in Jiangsu Province Under Sino-US Trade War in 2018". *International Symposium on Social Science and Management Innovation (SSMI 2018)*.